ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠ. ΑΘ.
Αριθμός Αδείας 4421

(Χ+7) ΕΚΔΟΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Τά Κανδυλιώτικα

Τριμηνιαία Περιοδική Εκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών Αρκαδίας "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" - ΚΩΔΙΚΟΣ: 4431 • ΕΤΟΣ 13ο Αριθ. Φύλλου 49 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2005

http:\\www.kandyliotika.gr
e-mail: kandyliotika@yahoo.co.uk
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 23 ΑΘΗΝΑ - 104 37

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Εκδρομή στην Ολυμπία

- Την 12-8-05 πραγματοποιήθηκε εκδρομή στην Αρχαία Ολυμπία, δωρεάν από το Σύλλογο, με πούλμαν. Η εκδρομή σημείωσε μεγάλη επιτυχία. Το πούλμαν ήταν γεμάτο και οι εκδρομείς, όπως μας είπαν, έμειναν πολύ ικανοποιημένοι. Εδώ θα ήθελα να ευχαριστήσω τον συμπατριώτη μας κ. Ανδρέα Κανδαλέπα για την ξενάγηση που μας έκανε στον Αρχαιολογικό χώρο της Ολυμπίας.

Βραδιά Νίκου Γκάτσου

- Την 19-8-05 με ενέργειες του αγαπητού συμπατριώτη μας κ. Γιώργου Καλπακιώτη, η Εταιρεία Αρκαδικών Γραμμάτων και Τεχνών, της οποίας είναι Αντιπρόεδρος, σε συνεργασία με το Σύλλογό μας, πραγματοποίησαν μουσική εκδήλωση με πιάνο, τραγούδι και απαγγελίες ποιημάτων του συμπατριώτη μας ποιητή Νίκου Γκάτσου, λόγω της γιορτής της μεγαλύτερης πανσελήνου εκείνη την ημέρα. Αγαπητέ Γιώργο σ' ευχαριστούμε που πάντα τιμάς και αγαπάς το χωριό σου και σε παρακαλούμε να διαβιβάσεις και τις θερμές ευχαριστίες μας στην Εταιρεία για τη σπουδαία αυτή προσφορά της στο χωριό μας.

Μουσική βραδιά με τη Θεοδοσία Στίγκα

- Την 21-8-05 η Νομαρχία Αρκαδίας και ο Σύλλογός μας «Η Πρόοδος» πραγματοποίησαν μουσική βραδιά με το συγκρότημα της κ. Θεοδοσίας Στίγκα, με επιτυχία, στην πλατεία του χωριού.

Ευχαριστούμε το Νομάρχη μας κ. Δημήτρη Κωνσταντόπουλο και τους εργαζομένους στη Νομαρχία συμπατριώτες μας κ.κ. Σωτήρη και Γεωργία Καπόγιαννη για το ενδιαφέρον που έδειξαν, ώστε να εγκριθεί το ποσό των 1500 Ευρώ από τη Νομαρχία για την εκδήλωση.

Οι χορηγίες για τις εκδηλώσεις και τα παράπονα για τις τιμές

Και οι δύο αυτές μουσικές εκδηλώσεις εχρηματοδοτήθηκαν αποκλειστικά και μόνο κατά ένα μέρος από την Εταιρεία Αρκαδικών Γραμμάτων και Τεχνών η πρώτη, κατά ένα μέρος από τη Νομαρχία Αρκαδίας η δεύτερη και κατά το μεγαλύτερο μέρος από το Σύλλογό μας και οι δύο.

Θα έπρεπε, λοιπόν, και οι τιμές, για τις οποίες πολλά παράπονα ακούσαμε ως Σύλλογος, τις δύο εκείνες ημέρες των εκδηλώσεων αυτών, να ήσαν περισσότερο προσιτές στο κοινό, και όχι τιμές «μετά μουσικών οργάνων».

Ο καλύτερος διαφημιστής είναι ο ικανοποιημένος πελάτης. Και ας μην ξεχνάμε πως όλοι όσοι επισκέπτονται το χωριό μας δεν είναι εφοπλιστές, αλλά μισθωτοί και συνταξιούχοι, που το πονάνε και το αγαπάνε.

Και ερχόμενοι στο χωριό, θέλουν, απολαμβάνοντας ένα ποτό δροσιστικό αλλ' όχι «τσουχτερό», να ξαναφέρνουν στη μνήμη τους και να χαίρονται βιώματα και εικόνες που έζησαν σ' αυτό, στα περασμένα δύσκολα αλλά όμορφα χρόνια, σαν κι αυτές που περιγράφουν οι στίχοι των ποιητών μας Γ. Δροσίνη και Κ. Κρυστάλλη:

Στ' αγαπημένο μου χωριό
χαρές πάντα και γέλια
στ' αλώνια τραγουδιών φωνές
ξεφάντωμα στ' αμπέλια.
Στη μακρινή πατρίδα μου
έχει ευωδιά και χάρη
το ταπεινότερο δεντρί
το πιο φτωχό χορτάρι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Καλότυχοί μου χωριανοί
ζηλεύω τη ζωή σας
την απλοϊκή σας τη ζωή
πόχει περίσσιες χάρες.
Μα πιο πολύ το μαγικό
ζηλεύω γυρισμό σας
όντας η μέρα σώνεται
και βασιλεύει ο ήλιος.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ

ΜΑΝΑ ΚΑΙ ΓΙΟΣ
(1940)

Στης ιστορίας το διάσελο όρθιος ο γιος πολέμαγε
κι η μάνα κράτας τα βουνά, όρθιος να στέκει ο γιος της,
μπρούντζος, χιόνι και σύννεφο. Κι αχολόγαγε η Πίνδος
σαν να 'χε ο Διόνυσος γιορτή. Τα φαράγγια κατέβαζαν
τραγούδια κι αναπήδαγαν τα έλατα και χορεύαν
οι πέτρες. Κι όλα φώναζαν: «Ίτε παίδες Ελλήνων...»
Φωτεινές σπάθες οι ψυχές σταύρωναν στον ορίζοντα,
ποτάμια πισωδρόμιζαν, τάφοι μετακινιόνταν.

Κι οι μάνες τα κοφτά γκρεμνά σαν Παναγιές τ' ανέβαιναν.
Με την ευκή στον ώμο τους κατά το γιο παγαίναν
και τις αεροτραμπάλιζε ο άνεμος φορτωμένες
κι έλυνε τα τσεμπέρια τους κι έπαιρνε τα μαλλιά τους
κι έδερνε τα φουστάνια τους και τις σπαθοκοπούσε,
μ' αυτές αντροπατάγανε, ψηλά, πέτρα την πέτρα,
κι ανηφορίζαν στη γραμμή, όσο που μες στα σύννεφα
χάνονταν ορθομέτωπες η μια πίσω απ' την άλλη.

Νικηφόρος Βρεττάκος

Στο υπ' αριθμ. 132 φύλλο της εγκρίτου εφημερίδας «ΟΔΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ» δημοσιεύτηκε το ακόλουθο άρθρο του τέως προέδρου του Συλλόγου μας, το οποίο, με την άδειά του, αναδημοσιεύουμε.

Κανδύλα: ένα ζωντανό χωριό με πολλά προβλήματα

του Αναστάσιου Κ. Οικονομόπουλου Αντ/τηγου ε.α. - Πολ. Μηχανικού

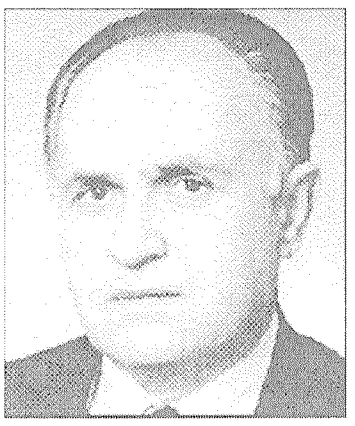

Η γεωγραφική θέση της Κανδύλας, στα βόρεια της Αρκαδίας, εκεί που συναντώνται οι τρείς νομοί της Πελοποννήσου Αρκαδίας - Κορινθίας - Αργολίδας είναι γνωστή σε όλους τους Αρκάδες. («Τριεθνές» λέγεται αλληγορικά το κοινό σημείο των ορίων των νομών αυτών).

Όπως όλη η Αρκαδία, έτσι και η Κανδύλα, έχει πληρώσει ακριβά την υποανάπτυξη της περιοχής, που, εν πολλοίς, οφείλεται στην αδιαφορία της Πολιτείας. Αποτέλεσμα η μείωση του πληθυσμού του Νομού μας, στην τελευταία απογραφή του 2001 να είναι η μεγαλύτερη σε όλη την Ελλάδα! Προβλήματα που «τρέπουν» σε φυγή τους Κανδυλιώτες και γενικότερα τους κατοίκους της Αρκαδίας είναι πολλά: Αστυφιλία, ανεργία, έλλειψη τουριστικής ανάπτυξης, έλλειψη έργων γεωργικής και κτηνοτροφικής υποδομής, έλλειψη θέσεων εργασίας κλπ παρά ταύτα ο Κανδυλιώτης διατηρεί την αισιοδοξία του, αγαπά υπερβολικά την ιδιαίτερη πατρίδα του με αποτέλεσμα το χωριό μας να παρουσιάζει μια ιδιαίτερη ζωντάνια όλες τις εποχές του έτους. Τα προβλήματα όμως τον αγγίζουν, τον απασχολούν πολύ και επιζητεί την επίλυση τους με κάθε τρόπο. Θα αναφερθούμε σε αυτά μήπως και καταφέρουμε να προκαλέσουμε το ενδιαφέρον των υπευθύνων της Πολιτείας και, ειδικότερα, της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Αναδασμός Έλους Κανδύλας. Κατασκευή Δικτύων Άρδευσης

Μία προσπάθεια που άρχισε στο τέλος της δεκαετίας του '80 με την τοπογραφική αποτύπωση της περιοχής και την καταγραφή ονομαστικώς των ιδιοκτητών των αγροτεμαχίων. Στην συνέχεια θα έπρεπε να συνταχθεί μελέτη των υδραυλικών δικτύων και η υλοποίηση της επί του εδάφους για την άρδευση της περιοχής εκτάσεως περίπου 25.000 στρεμμάτων και να επακολουθήσει μετά η διανομή των αγροτεμαχίων. Και ενώ συντάχθηκε η μελέτη αυτή και εγκρίθηκε από τις αρμόδιες υπηρεσίες, η εκτέλεση του όλου έργου ουδέποτε άρχισε ελλείψει χρηματοδοτήσεως.

Διαμαρτυρίες κατοίκων, υπομνήματα στους υπεύθυνους φορείς και τους βουλευτές της Αρκαδίας, συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις και άλλες ενέργειες εύρισκαν τις υπεύθυνες αρχές τελείως αδιάφορες! Τελικώς, στις αρχές του 2000 άρχισε η εκτέλεση των εργασιών κατασκευής των δικτύων άρδευσης, πλην όμως, μετ' ολίγο διεκόπησαν λόγω εξαντλήσεως των διατεθεισών πιστώσεων. Επανελήφθησαν μετά δύο χρόνια περίπου. Τώρα, αναμένεται με αγωνία, η αποπεράτωση του έργου αυτού και η διανομή των αγροτεμαχίων. Το έργο αυτό είναι έργο πνοής για τους κατοίκους του χωριού μας και των χωριών της ευρύτερης περιοχής (Λεβιδίου, Χωτούσας, Λίμνης, Παλαιοπύργου κλπ). Κατ' εκτίμηση ειδικού επί της γεωργικής παραγωγής το έργο αυτό, ύστερα από αναπροσαρμογή των καλλιεργειών, έχει την δυνατότητα να ικανοποιεί σε οπωροκηπευτικά, δημητριακά κλπ., τις ανάγκες πληθυσμού της τάξεως του πληθυσμού της Γερμανίας!

Τουριστική Ανάπτυξη της Περιοχής

Ο τουρισμός για την Κανδύλα και γενικότερα για την Αρκαδία είναι

(Συνέχεια στη σελ. 5)

Μία μεγάλη διάκριση για τον καθηγητή ογκολογίας ΘΕΟΦΑΝΗ ΚΩΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟ

Στις αρχές Σεπτεμβρίου ανέλαβε τα καθήκοντά του ως Διευθυντής της Β' Προπαιδευτικής Παθολογικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, που έχει ως έδρα το Γενικό Νοσοκομείο «ΑΤΤΙΚΟΝ», ο καθηγητής κ. Φάνης ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

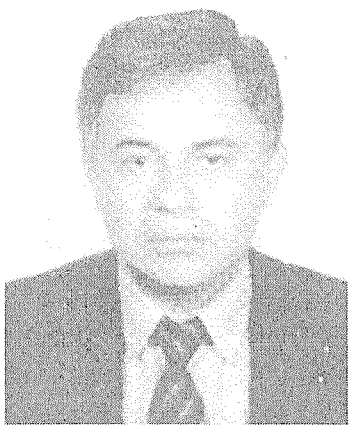

Μία θέση από τις μεγαλύτερες που μπορεί να κατακτήσει ένας Πανεπιστημιακός Γιατρός.

Διάδοχος των καθηγητών ΓΑΡΔΙΚΑ και Σωτηρίου ΡΑΠΤΗ (τον οποίο επάξια διαδέχεται), ο κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ καλείται να συνεχίσει μια τεράστια παράδοση και πιστεύουμε ότι, όπως πάντα, θα επιτύχει και σ' αυτή του την θέση.

Τον Καντυλαίο επιστήμονα, που κάνει υπερήφανους τους συγχωριανούς του, αλλά και όλους τους Αρκάδες, συγχαίρουμε εγκάρδια και του ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο δύσκολο έργο του.

(Η Συντακτική Επιτροπή των «ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΩΝ»)

Του Β. Χριστοδούλου από τη «ΒΡΑΔΥΝΗ»

Για τους Κανδυλαίους

Δεν υπάρχει δήμος ΛΕΒΙΔΙΟΥ, αναγνωρίζουμε μόνο το δήμο ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
στον Άγιο Ανδρέα ΚΑΝΔΥΛΑΣ

30 Ιουνίου, γιορτή των Αγίων Αποστόλων.

Σ' όλες τις ορθόδοξες εκκλησίες, εορτάζεται η μνήμη τους για να τιμηθούν οι αγωνιστές, αυτοί και μάρτυρες, που έδωσαν τη ζωή τους για να διαδοθούν η αλήθεια και η πίστις σ' Ένα και Μοναδικό Θεό, όπως ο Ιησούς Χριστός εδίδαξε, και ν' ανεβάσουν και να τοποθετήσουν τον άνθρωπο στο βάθρο που του αξίζει.

Στην Κανδύλα, όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος η μνήμη των Αγίων εορτάσθηκε με πανηγυρικό τρόπο στο εξωκλήσι του Αγίου Ανδρέα, που είναι κτισμένο σ' ένα πανέμορφο ειδυλλιακό τοπίο με αιωνόβιες βελανιδιές, αειθαλή πεύκα και πυκνούς θάμνους, ενώ την ησυχία του τοπίου διασπά το κελάρυσμα του κρυστάλλινου νερού που τρέχει από τη μικρή πηγή την ευρισκομένη κάτω από το ναό.

Ο φετινός εορτασμός πήρε μια άλλη διάσταση, γιατί συλλειτούργησαν τέσσερις ιερείς, ο παπα-Δημήτρης Προκόπος, ο παπα-Βασίλης Ξηρογιάννης, ο παπα-Στέλιος Πρεβεζιάνος και ο παπα-Νίκος Ρουσιώτης.

Ο προεξάρχων πατέρας Δημήτριος είχε τον πρώτο λόγο, ενώ από το ψαλτήρι ακουγόταν η γλυκύτατη φωνή του πρωτοψάλτη του Ιερού Ναού Μεταμόρφωσης του Σωτήρος Περιγιαλίου Κορινθίας κ. Κων/νου Τσάκωνα.

Από τον όρθρο και μετά στην τέλεση της λειτουργίας προστέθηκε και η εκκλησιαστική χορωδία του Πολιτιστικού και Λαογραφικού Συλλόγου Άσσου (Κορινθίας) «Η ΡΕΑ» με χοράρχη τον καθηγητή και πρωτοψάλτη της Παναγίας της Γιάτρισσας Λατρακίου κ. Γρηγόρη Παντελέων και έτσι δημιουργήθηκε μια πραγματική πανδαισία, που με κατάνυξη το πολυπληθές εκκλησίασμα παρακολούθησε.

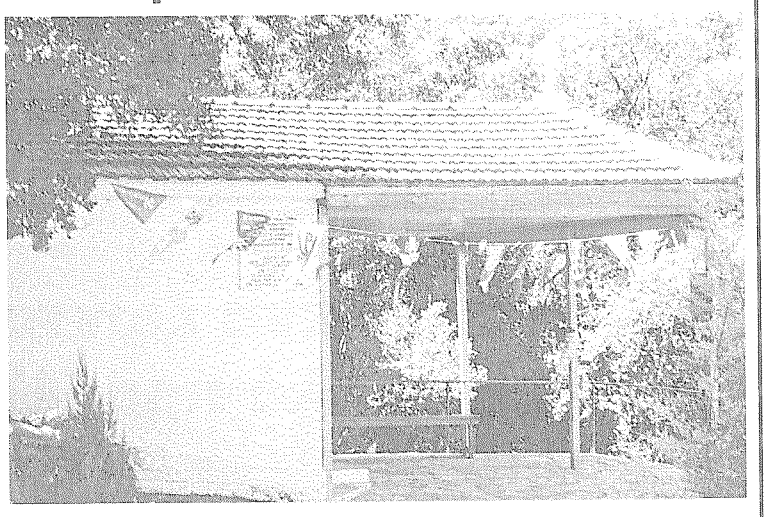

Το εξωκλήσι του Αγ. Ανδρέα Κανδύλας

Ήταν μια πραγματική μυσταγωγία, ένα μεγαλείο.

Αξίζουν συγχαρητήρια στον συμπατριώτη μας εκπαιδευτικό κ. Φάνη Γιαννακόπουλο και Πρόεδρο του Συλλόγου «Η ΡΕΑ», που είχε την πρωτοβουλία να παρευρεθούν τόσο ο κ. Τσάκωνας όσο και το χορωδιακό σχήμα και έτσι να δοθεί στον εορτασμό των Αγίων Αποστόλων μια πανηγυρικότατη διάσταση ζηλευτή και πρωτόγνωρη για τα εκκλησιαστικά Κανδυλιώτικα δεδομένα. Και δεν είναι η πρώτη φορά, που ο κ. Φ. Γιαννακόπουλος λαμπρύνει εκδηλώσεις του Χωριού μας με τη χορωδία του Συλλόγου του, και στο παρελθόν (3 φορές) με τα χορευτικά και τη μικτή χορωδία του ίδιου Συλλόγου, έχει προσφέρει ψυχαγωγία στους Κανδυλιώτες και ειδικά στους ξενιτεμένους μας.

Στο τέλος προσφέρθηκαν γλυκίσματα παρασκευασμένα από Κανδυλιώτισσες νοικοκυρές και βραστή γίδα, προσφορά του κ. Νίκου και κας Σοφίας Σίδερη, που ειλικρινά κατέπληξαν τους πάντες και ειδικά τα μέλη της χορωδίας και τους συν αυτοίς, γιατί γνώρισαν μια θερμή θερμότατη καντυλιώτικη φιλοξενία.

Εύγε! στους ιερείς και ειδικά στον Παπα-Δημήτρη, καθώς και σε όλες και όλους που πρόσφεραν την προσωπική τους εργασία και την οικονομική στήριξη, ώστε να οργανωθεί αυτό το πανέμορφο πανηγύρι.

Ευχή όλων μας να συνεχιστεί ο πανηγυρικός εορτασμός των Αγ. Αποστόλων και να βελτιωθεί. Τούτο βέβαια θα γίνει αν όλοι (Καντυλιώτες, Φορείς, Δήμος και Εκκλησία) βοηθήσουν.

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ

Με αφορμή το φετινό πανηγύρι, ας τον αποχαιρετήσουμε.

Απαραίτητη φιγούρα των πανηγυριών.

Ψηλός ή κοντός, λιγνός ή χοντρός, ταυτολογημένος πάντα με μιαν εσωτερική πειθαρχία, υπάκουε ή και προκαλούσε τους ήχους των τελιών.

Αψίκορος μα και αψίθυμος άλλοτε, έδειχνε υπερβατική ψυχική διάθεση.

Φιγούρα από το Βασίλη Προκόπο

Η νοητική άρνηση για το περιβάλλον, του έδινε τη δυνατότητα αυτοπροσδιορισμού.

Τα ποικίλματα των ήχων, συμμετέχοντας στη μετάλλαξή του, αποδέσμευαν το εγώ του και το έκαναν σημείο αναφοράς.

Λικνιζόμενος και ακκιζόμενος, έτεινε το χέρι περισσότερο από συνήθεια, παρά για συμμετοχή.

Αποστασιοποιούμενος από τον κύκλο και πολλές φορές ιερουργώντας, επιζητούσε τον έπαινο και την επιδαψίλευση ευσήμων.

Μύστης του χορού, υποχρέωνε το μύστη της μουσικής, σε διπλά και τριπλά ποικίλματα του βέρσου.

Μια εμμονή ολόκληρου χρόνου, τον έκανε εξουσιαστή της στιγμής.

Απαλλαγμένος πλέον από την προσμονή, αισθανόταν ελεύθερος.

Εξουσιαστής πια του χώρου και του χρόνου, για όσο διαρκούσε η ψυχική του πληρότητα, τον εξαγόραζε με τη χαρτούρα.

Ο και Κορυφαίος αποκαλούμενος, μας άφησε χρόνους τον προηγούμενο ΑΙΩΝΑ.

Β. ΠΑΝΑΓΑΡΑΣ

Οι μετανάστες μας προτείνουν

ΔΥΟ ΚΑΥΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Γράφει από τον Καναδά ο Αλέξανδρος Καρζής

Α. ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Πάντοτε σε μια μικρή ή μεγάλη κοινωνία υπάρχουν προβλήματα. Και για να αναφερθώ κατ' ευθείαν, το ένα εξ αυτών είναι το θέμα της ονομασίας του Δήμου Ορχομενού. Με μια κυβερνητική απόφαση, άλλαξε το διοικητικό σύστημα των κοινοτήτων, από κοινότητες σε δήμους, καθώς και οι ονομασίες των δήμων, λαμβάνοντας υπ' όψιν ορισμένα στοιχεία, γεωγραφικά, ιστορικά, κ.α. Στην προκειμένη δική μας περίπτωση δηλ. την ονομασία του δικού μας Δήμου, συνέβη κάτι πρωτάκουστο. Με την επέμβαση ορισμένων επιτηδείων και αγνοώντας την ιστορία, τους δημοκρατικούς θεσμούς και την παλαιά ονομασία του Δήμου Ορχομενού, βρεθήκαμε σε έναν κυκεώνα τέτοιο και χωρίς να ερωτηθεί ο κόσμος, φορτωθήκαμε ένα σύστημα διοικήσεως των κοινοτήτων, το γνωστό εγκαταλελειμμένο από το έτος 1910 σύστημα διοικήσεως. Το Καποδιστριακό.

Τελικά θεσπίσθηκε, το όνομα του άλλοτε Δήμου Ορχομενού, στο γνωστό όνομα, αγνοώντας την ιστορία, όπως προανέφερα, δημιουργώντας, αναστάτωση, απογοήτευση, για τη συμπεριφορά των ιθυνόντων, χωρίς να λείπουν και τα μίση.

Στη δική μας περίπτωση, της ονομασίας του ΔΗΜΟΥ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ, αγνοήθηκε η ιστορία πλην όμως δεν θα πρέπει να αγνοηθούν και οι δημοκρατικοί θεσμοί.

Οι ιθύνοντες σήμερα θα πρέπει να θέσουν το θέμα της ονομασίας, εις την ψήφο των κατοίκων του Δήμου, και στις επόμενες δημοτικές εκλογές, να προστεθεί το ερώτημα, στο ίδιο εκλογικό ψηφοδέλτιο, ξεκάθαρα το όνομα που θέλουν να ονομασθεί ο δήμος μας.

Δήμος Αρκαδικού Ορχομενού, ή Δήμος Λεβιδίου. Πράξη την οποία θα πρέπει να σεβαστούν οι κάτοικοι και οι κυβερνητικές αρχές..

Β. ΞΕΝΩΝΑΣ

Το δεύτερο θέμα είναι το πρόβλημα του Ξενώνα. Σοβαρό και ωφέλιμο μεν για το χωριό μας, αλλά, φαίνεται δύσκολα να πραγματοποιηθεί, διότι τα έξοδα είναι πολλά και καμία πηγή δεν φαίνεται να είναι διατεθειμένη να αναλάβει την ευθύνη. Παράδειγμα προς αποφυγή είναι η πολύ ατυχής απόπειρα του αναδασμού του κάμπου. Επειδή όποια σχόλια είναι περιττά, και για να μην προβούμε και σε μια άλλη τολμηρή αποτυχία, θα επρότεινα το εξής.

Από ό,τι ανέφερε ο Δήμαρχος, κατά την επίσκεψη του προ έτους στο Τορόντο, ερωτηθείς επ' αυτού, είχε στη διάθεσή του ένα σεβαστό σχετικά ποσόν χρημάτων διαθέσιμο για την Κανδύλα, αλλ' ούτε κατά προσέγγιση αρκετό το ποσόν για ξενώνα. Νομίζω δε τώρα, ότι θα είναι σωστό να γίνει μια σκέψη, μια μελέτη μεταξύ συμβούλων και κατοίκων του χωριού μας και Δημάρχου, να αξιοποιηθεί το σπίτι του Γιάνκου Ζιαζιά για ξενώνα, η να χρησιμοποιηθεί ως κοινωφελές οίκημα να στεγάσει οποιαδήποτε κοινοτική ή κοινωφελή υπηρεσία, ούτως ώστε να διατηρηθεί το σπίτι και το όνομα του μεγάλου ευεργέτη του χωριού μας.

Θα είναι ντροπή και όνειδος, η εγκατάλειψη και κατάρρευση του σπιτιού του μεγάλου ευεργέτη του χωριού μας, ή το παζάρεμα ορισμένων, εποφθαλμιούντων την «Βίλα του Ζαζιά» που με μεγάλη προσπάθεια και προθυμία μας προσέφερε το σχολείο, ίσως ένα από τα καλύτερα σχολεία της χώρας μας. Επιβάλλεται δε, όλοι μας να προσπαθήσουμε. Και εφόσον καθ' ομολογία του Δημάρχου υπάρχει το χρηματικό ποσόν για χρήση των αναγκών της Κανδύλας, να γίνουν σωστές σκέψεις να ληφθούν σωστές αποφάσεις ώστε το σπίτι του Ζαζιά να παραμείνει εις όφελος της Κανδύλας.

Σημείωση Σύνταξης:

Πληροφορούμε τον κ. Αλέξανδρο Καρζή ότι η «Βίλα Ζαζιά» ανήκει σήμερα (Κληρονομικώ Δικαίω) στον κ. Παναγιώτη Γεωργίου Καρζή, εγγονό του Δημητρίου Καρζή.

Ο σημερινός ιδιοκτήτης, κατά πληροφορίες μας, προτίθεται να αναπαλαιώσει το κτήριο και να το διαρρυθμίσει σε ενοικιαζόμενα δωμάτια.

Πάντως, αν υπάρξει διαφορετική θέση του κ. Πάνου Καρζή, π.χ. περίπτωση πώλησης, νομίζουμε πως ο Δήμος πρέπει να είναι ο κύριος ενδιαφερόμενος για την αγορά.

«ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ»
Έκδοση του Συλλόγου
των εν Αθήναις
και Απανταχού
Κανδυλιωτών
"Η ΠΡΟΟΔΟΣ"
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4431
Γραφεία:
Κεραμεικού 23 Τ.Κ. 10437
1ος όροφος
ΤΗΛ.-FAX: 5240271
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού	9 ΕΥΡΩ
Εξωτερικού Αμερικής	δολ. 25
Αυστραλίας	δολ. 45
Καναδά	δολ. 40
Αφρικής	ραντ. 250

Για τους κατοίκους του χωριού οι συνδρομές είναι προαιρετικές.
Για τα μέλη του Συλλόγου συνδρομή Συλλόγου και εφημερίδας μαζί, 6 ΕΥΡΩ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου
Ενυπόγραφα άρθρα απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συνταχτών και ουδεμία ευθύνη φέρει το Δ.Σ. του συλλόγου

Ο ΜΩΡΙΑΣ (Κώστας Προκόπος)

Το να είσαι γεωργοκτηνοτρόφος στην Κανδύλα και ν' αγωνίζεσαι για τη «ζωή» του χωριού σου, μένοντας, παρά τις αντιξοότητες, στην «πατρώα» γη, και τιμητικό είναι και άξιο μνείας.

Το να αποφασίζεις όμως, χωρίς να προσδοκάς κανένα όφελος σε μια όχι και τόσο «σχολική» ηλικία, να τελειώσεις το Γυμνάσιο και στη συνέχεια το Λύκειο, πηγαίνοντας καθημερινά στο νυκτερινό της Τρίπολης, θυσιάζοντας χρόνο και χρήματα, είναι δύο φορές τιμητικό είναι αξιέπαινο και άξιο αναφοράς.

Αυτό έκανε ο «Μωριάς».

Και μεις, μια παρέα φίλων του, τον τιμήσαμε γι' αυτή του την προσπάθεια κάνοντας ένα αφιέρωμα στο «ΧΑΝΙ».

Μια αξέχαστη βραδιά που άξιζε σ' αυτόν τον άνθρωπο που έκανε τόσες θυσίες μόνο και μόνο για ν' ανεβάσει το μορφωτικό του επίπεδο, και να κατανοεί καλύτερα αυτά που ακούει και διαβάζει.

Κώστα, συγχαρητήρια.

Σ.Λγς

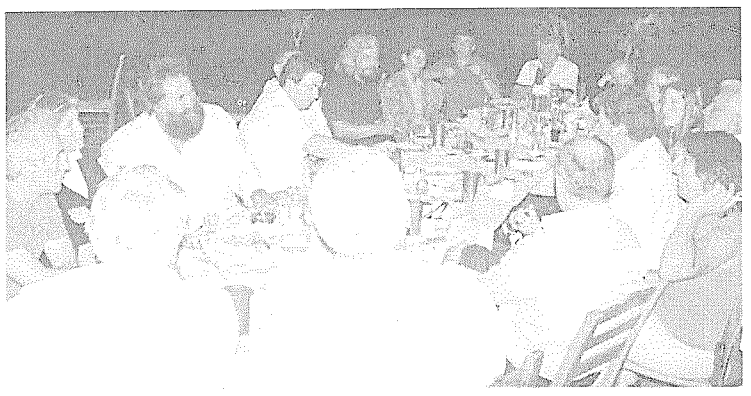

Η τιμητική βραδιά για το Μοριά, στο Χάνι.

ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ ΦΡΑΣΕΙΣ

«Ουδείς προφήτης εν τη αυτού πατρίδι»

Η πιο πάνω φράση του Χριστού, διεσώθη από τους Ευαγγελιστάς Ιωάννη (Δ-44) και Λουκά (Δ-24).

Η φράση αυτή, δυστυχώς, είναι πάντα επίκαιρη. Εμπεριέχει μεγάλη αλήθεια. Συνεχώς τη συναντάμε, στη ζωή μας. Σπάνια εκδηλώνουμε τη διάθεση να αναγνωρίσουμε την αξία των καλυτέρων μας και μάλιστα όταν αυτοί είναι συμπατριώτες μας.

Δυστυχώς ταπεινά ελατήρια, γεμάτα, από ένα κακώς εννοούμενο εγωϊσμό, γίνονται εμπόδιο να αναγνωρίσουμε την αξία των άλλων.

Οι αρνητές των αξιόλογων αυτών προσωπικοτήτων στερούνται πνευματικού περιεχομένου και διακρίνονται για το χαμηλό ηθικό ανάστημα τους. Συνήθως, όταν κοιμηθούν, αναγνωρίζουν την αξία τους και τους παρέχουν τις ανάλογες τιμές, μια και δεν υπάρχουν πια, στη ζωή, ώστε να ενοχλείται η μικρότητα τους.

(Μας το έστειλε ο κ. Γεώργιος Αναργ. Πούλιος-Δικηγόρος)
Από την Εφημερίδα Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ
Ν. Ιωνία (αρθ. φύλλου 41)

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΑΙ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΚΑΝΤΥΛΑΪΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

Του Βασίλη Μερκούρη
(Παναγάρα)

Η ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ 1900

Ήταν αυγή ακόμα του προηγούμενου αιώνα, όταν ήλθαν στη ζωή και αντίκρισαν το φως του ήλιου μερικές από τις μεγαλύτερες φωνές που ανέδειξε η Καντύλα στο τραγούδι.

Ήταν: ο ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ
ο Γιάννης ο ΤΣΕΛΙΟΣ
ο Βασίλης ο ΤΣΕΛΙΟΣ
ο ΓΕΡΟ-ΒΑΓΓΕΛΑΣ
και πρωϊμότερος αυτών, ο Χαράλαμπος ο ΚΟΥΛΑΚΗΣ.

Αυτοί, με τους κατοπινότερους ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ και ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ, μεσουράνησαν στη δεκαετία του μεσοπολέμου, αφού ήσαν το σημείο αναφοράς κάθε γλεντιού, μα και κάθε τραγουδιστικού γεγονότος.

Όμως μεταπολεμικά, για ξεχωριστούς λόγους ο καθένας τους, έπαψε να δημιουργεί στον αμιγώς καντυλαΐικο χώρο, και έμειναν ο Γερο-ΒΑΓΓΕΛΑΣ και ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ να τους εκπροσωπούν.

Όλοι αυτοί κληρονόμησαν από τη γενιά του 1870, όλο το μουσικό πλούτο που απλόχερα τους πρόσφεραν, και χαρισματικοί καθώς ήσαν, κατάφεραν να δώσουν πλουσιότερες ερμηνευτικές φόρμες και ν' αποθεώσουν μερικά από τα τραγούδια τους.

Βοηθούσε και η εποχή.

Η Ελλάδα βγαίνοντας από μια συνεχόμενη δεκαπενταετή κρίση, πολέμων και κακουχιών, απέκτησε το δικαίωμα στην ελπίδα και στο χαμόγελο.

Έτσι και στην Καντύλα λειτούργησαν όλα όπως κι αλλού... και ακόμα καλύτερα. Τα πρώτα γραμμόφωνα -που μαζί με τ' αυτοκίνητα αποτελούσαν τα θαύματα της εποχής- ήλθαν από την Αμερική.

Μαζί τους έφεραν τον απόηχο και το άρωμα του καινούργιου «γίγνεσθαι».

Συγχρόνως οι κομπανίες που άρχισαν να ξεμυτίζουν στην Ελληνική ύπαιθρο, έγιναν φυτώρια πολιτιστικών διεργασιών και συνθέσεων, αφού απ' αυτές εκπορεύονταν ακούσματα και επιβάλλονταν μουσικές επιρροές στο χώρο του τραγουδιού.

Κάτω λοιπόν απ' αυτές τις συνθήκες λειτούργησαν και εθρύλισαν αυτοί οι μεγάλοι τραγουδιστές.

Και όπως υποστηρίζω, και ακραία υπερασπίζομαι, χρέος απέναντί τους έχουμε να τους θυμόμαστε και να τους κουβεντιάζουμε.

ΧΑΡΑΛΑΜΟΣ ΚΟΥΛΑΚΗΣ

Ο Χαράλαμος ο ΚΟΥΛΑΚΗΣ γεννήθηκε στα 1890 και πέθανε το 1953.

Είναι δε, ο μοναδικός από το χώρο του τραγουδιού που πέρασε στην ιστορία με το επίθετό του και όχι με παρατσούκλι.

Πρόκειται για μια εκπληκτική τραγουδιστική ιδιοφυΐα.

Ο Χαράλαμπος Κουλάκης και η γυναίκα του Μαριά.

Χωρίς να είναι φωνητικό φαινόμενο κατάφερε να δημιουργήσει τη μεγαλύτερη «ΣΧΟΛΗ» στο χώρο των κλέφτικων τραγουδιών, αφού τους ερμηνευτικούς του δρόμους δύσκολα τους πλησίαζαν.

Θα μπορούσε να είναι πολύ μεγάλος ψάλτης.

Το καφενείο και η ταβέρνα που είχε, του έδιναν την ευκαιρία να έρχεται σ' επαφή με τους γλετζέδες και τους τραγουδιστές της Καντύλας... Επίσης και με όλους τους μουσικάντηδες που πέρναγαν από 'κει.

Με σπάνια αίσθηση του χρόνου και με ικανότητα στα «στολίδια», κατάφερε για μια πλειάδα τραγουδιών να δημιουργήσει «ΣΧΟΛΗ».

Συνηθισμένο ήταν ν' ακούς από τους παλιούς πως το τραγούδι αυτό ήταν του Γερο-Χαράλαμου του Κουλάκη.

Ο Γερο-Παναγιώτης ο Μπελεσιώτης (Διάδοχος), ο οποίος ήταν θιασώτης μα και θαυμαστής του Κουλάκη, μας έλεγε:

Πολλά τραγούδια ήσαν δικά του... μ' αυτά που αποθέωναν την τέχνη του ήταν η «Αγγέλω» και η «Πάτρα».

Η «Αγγέλω», φερτό τραγούδι από γανωτζήδες της Ηπείρου, απέκτησε φόρμα και τραγουδιστική μορφή στο στόμα του Γερο-Χαράλαμου. Είναι από τα δυσκολότερα τραγούδια που υπάρχουν και υποχρέωνε το Διάδοχο να πηγαίνει στο διάσελο να το προβάρει.

Ένα μήνα του πήρε να το μάθει... και ήταν ο μόνος που το 'λεγε.

Η «Πάτρα» -τραγούδι που ήλθε στο μεσοπόλεμο και που ο Γερο-Χαράλαμος το πρωτάκουσε- έχει δυό εκδοχές:

Η μία, ότι το τραγούδησαν καρεκλάδες, την τελευταία στιγμή που θα 'φευγαν από το χωριό και δεν πρόλαβε να το μάθει.

Και η άλλη, πως τ' άκουσε από οργανοπαίχτες που πέρναγαν από την ΚΑΝΤΥΛΑ και πήγαιναν στα ΚΙΟΝΙΑ.

Το σίγουρο είναι πως το τραγούδι έκανε τόσο μεγάλη εντύπωση που «ναύλωσαν» τον ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ να πάει στα ΚΙΟΝΙΑ να το «φέρει».

Εκδοχή που υποστήριζε ο Γερ'-Αλέξης, γιατί έτυχε να είναι κι αυτός εκεί στο «συμβάν» όπως μου έλεγε.

Η «Πάτρα» έγινε διάσημη στη «γούρνα» από τη φωνή του ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ. Όμως η ετυμηγορία της Καντυλαΐικης «τραγουδιστικής συνείδησης» την ενέταξε στον ΚΟΥΛΑΚΗ. Και 'μεις δεν έχουμε παρά από σεβασμό να του την αποδώσουμε.

Επίσης, άλλα δυό περίφημα τραγούδια που έλεγε ο Γερο-Χαράλαμος, και που μας αφηγείτο ο Γερο-Βαγγέλας ήταν: η «Παναγιώτα» και τα «Παλληκάρια τα καλά».

Τα παραθέτουμε:

1ο Τα «Παλληκάρια τα καλά»

Τα παλληκάρια τα καλά
παρατσιαιρίς γερνάνε
Γερνάν' από τις όμορφες
κι από τις μαυρομάτες,
που κάθονται αντικριστά
ψηλά στα παραθύρια.
Και με το μάτι νόημα
και με τα χείλη λένε:
- Κοπιάστε 'πάνω, ρε παιδιά,
να φάμε και να πιούμε.
Πο 'χω περδίκια στο νταβά
κι αρνιά μαγερεμένα
πο 'χω κι ένα γλυκό κρασί.

2ο Η «Παναγιώτα»*

Σου γράφω γράμμα -μωρ' Παναγιώτα-
'πο τη φυλακή
σου στέλνω και δελτάρι.
Σου γράφω να μην παντρευτείς
κι άλλον άντρα μην πάρεις
ώσπου να γίνει η δίκη μου
να βγει το βούλευμά μου.
Κι αν με δικάσουν ξάμηνο
κι αν με δικάσουν χρόνο
τότε και συ να παντρευτείς
κι άλλον άντρα να πάρεις.

Το τραγούδι αυτό το συναντάμε και με τη μορφή τσάμικου, μόνο που αρχίζει ως εξής:

Σου γράφω Παναγιώτα μου
παλιά μου φιλενάδα.
Σου γράφω να μην παντρευτείς κ.λπ.

3ο Η «Αγγέλω»

Εγώ σου λέω, βρ' Αγγέλω, δε μπορώ
και συ παιγνίδια θέλεις.
Που 'γώ παιγνίδια δε μπορώ
τραγούδια δεν ηξεύρω.

Θέλεις στη κούνια βάλλε με
θέλεις στη σαμαρίτσα
και με το μάτι γνέφε μου
και με τα χείλη λέγε
Λέγε λογάκια ερωτικά
λογάκια της αγάπης.

Να τελειώσουμε με κάτι ανάλαφρο που μας έλεγε ο ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ:

Ο Γερο-Χαράλαμος είχε κουμπαριάσει με τους ΝΤΙΜΠΑΙΟΥΣ [Ντιμπάς - Χριστιάς και Γιαννιάς (Γιαννίμπας)] και σε μια χαρά τους υποχρέωσε να τραγουδήσουν.

Αρχίζει ο πρώτος: *Όλα τα πουλάκια.*
Βρ' αμάν αμάν
ο δεύτερος: *Όλα τα πουλάκια*
να 'πούμε δηλαδή
ο τρίτος: *όλα τα πουλάκια*
να 'πούμε τέλος πάντων.
Και πάλι ο πρώτος: *Όλα τα πουλάκια εν πάση περιπτώσει*

Ο Κουλάκης πέθανε σχετικά νέος, όπως άλλωστε και τα τρία αγόρια του.

Ευτύχησε όμως στο βίο του, να έχει σύντροφο τη γριά Μαριά... μιαν όμορφη και καλοσυνάτη γυναίκα, που όσοι περάσαμε από την κληματαριά θα τη θυμόμαστε -για το περίφημο καφεδάκι της- με απέραντη αγάπη.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΡΖΗΣ-ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ

Μια κρύα νύχτα του χειμώνα -διηγείται ο Βασίλης ο Καλομοίρης- μια παρέα γλέντταγε στην ταβέρνα του ΚΟΥΛΑΚΗ.

Ξαφνικά, κατά τις πρωϊνές ώρες, ακούγεται μια θεία φωνή... πετάγονται έξω και βλέπουν τον Κατσαντώνη ν' ανηφορίζει με το σακάκι στους ώμους και να λέει το τραγούδι «παίρνω το ντουφεκάκι μου».

Μαγεία! Καθήσαμε αμίλητοι μέχρι που σκαπέτησε...

Ο Καλομοίρης ήταν φειδωλός σε επαίνους -εκτός από τα ιερά τέρατα της δημοτικής μας παράδοσης, ΡΕΛΛΙΑ και ΑΡΑΠΑΚΗ- και το τραγούδι αυτό ανήκε σε μιαν άλλη «σχολή» του Διοφάντη του Σαντοίκου. Όμως για να τον στιγματίσει τόσο πολύ και ν' αναφέρεται συχνά σ' αυτό το γεγονός, πρέπει να ήταν κάτι το ξεχωριστό.

ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ λοιπόν. Μολονότι χτεσινός -γεννήθηκε το 1902 και πέθανε το 1970- κατάφερε να έχει περιβληθεί με το «μεγαλύτερο μύθο».

Σ' αυτό πρέπει να συντέλεσε και το γεγονός ότι πάνω στην τραγουδιστική του ακμή έχασε τη φωνή του από ημιπληγία.

Τραγουδιστικά δεν ξέρουμε την καταγωγή του. Είχε ακόμη έναν αδελφό και τέσσερες αδελφάδες, από τις οποίες η γριά Βδοκιά του Πράπα ήταν γιαγιά μου.

Η φωνή του κινιόταν σε πολύ ψηλές κλίμακες και είχε το μεγάλο χάρισμα -σ' αυτές τις περιοχές- να κάνει εκπληκτικά ποικίλματα. Χωρίς μεγάλο εύρος, μα με απεριόριστο ύψος, καθήλωνε...

Ο λόγος πάλι στον Καλομοίρη:

«Ένα βράδυ είχαν ερθεί Μπουγιαταίοι στο χωριό και πιάσανε στασίδι στου Λυμπέρη -τότες γινόντουσαν κόντρες τραγουδιστικές με δαύτους, όπως επίσης με Λαυτσιώτες και Γκιοζαΐτες. Όσοι ήσαν μέσα ήσαν δεύτεροι, αχαμνοί να πούμε μωρέ, και στείλανε να μας φωνάξουν.

Εμείς είχαμε μεζέ στου ΚΟΥΛΑΚΗ και καθυστερήσαμε (που ν' αφήσει το μεζέ ο Καλομοίρης). Πήγε μπροστά ο γερ'-Αντώνης... όταν φτάσαμε έλεγε το «Ξύπνα πουλί μου το πρωΐ». Τους είχε βάλλει μπροστά και ακόμα πουλαλάνε!!».

Το τραγούδι αυτό πανέμορφο στους στίχους και στον ηχό μόνο στους «άδοντες» γλυκά αρμόζει. Το παραθέτουμε:

Ξύπνα, πουλί μου, το πρωΐ
κι ανέβα στο κλαράκι.
Και τίναξ' τις φτερούγες σου
να πέσουν οι δροσιές του.
Μα μη λαλείς παράωρα
ώρα του μεσονύχτου.
Τ' είναι η ώρα των κλεφτών
των καπεταναραίων.

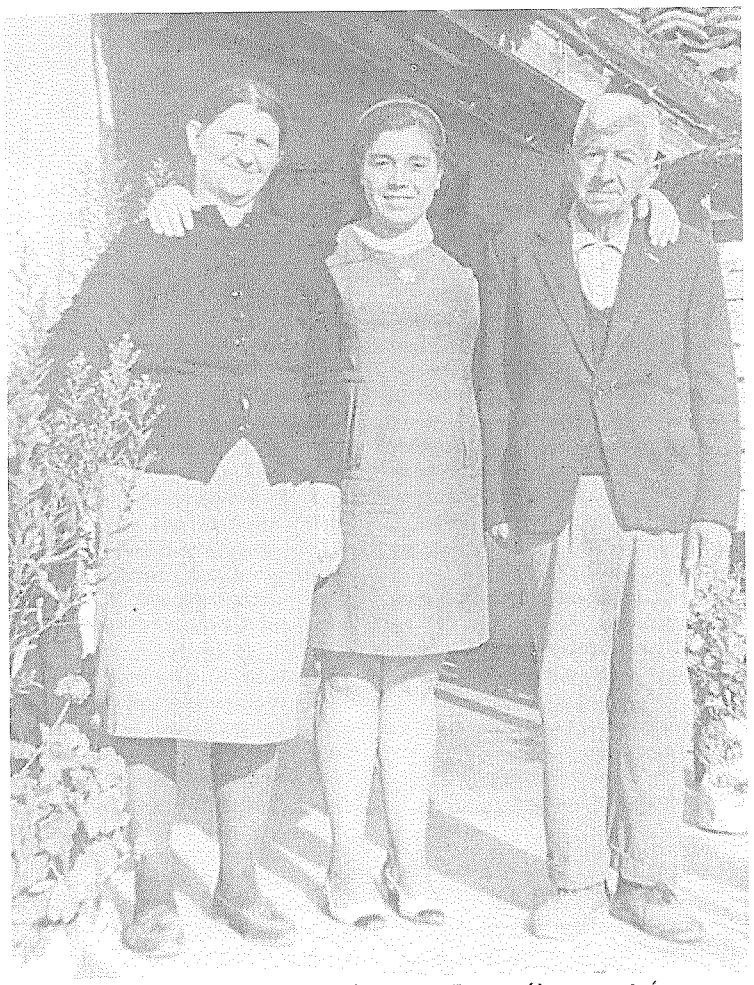

Κατσαντώνης - Τασιά η γυναίκα του - Σταυρούλα η ανηψιά του.

Ο Κατσαντώνης ήταν ο πρώτος Καντυλαίος τραγουδιστής, που ενστερνίστηκε και αφομοίωσε τους καινούργιους ήχους.

Από το 1930 ακόμα είχε επαφές με τα ΚΙΟΝΙΑ, αφού στο πανηγύρι μαζί με τον Παναγάκο του Μάρου, διατηρούσαν παράγκα και έψηναν γουρνοπούλες.

Εκεί τον άκουσε ο ΡΕΛΛΙΑΣ και εντυπωσιάστηκε. Ήταν ένα βράδυ του Σταυρού, μας έλεγε ενθυμούμενος ο Διάδοχος, που ο Κατσαντώνης άρχισε να τραγουδάει διαλύοντας σχεδόν το πανηγύρι..., αφού όλος ο κόσμος μαζεύτηκε να τον ακούσει.

Φαίνεται πως στα ΚΙΟΝΙΑ το συνήθιζε, καθώς και μια άλλη μαρτυρία του Αλέξη του Μπαρδουνιώτη το πιστοποιεί.

Ήταν η χρονιά που «ναύλωσαν» τον Κατσαντώνη να πάει να «φέρει» την «ΠΑΤΡΑ».

Θυμάται ο γερ'-Αλέξης: «Έτυχε να βρεθώ κι εγώ 'κει... Κάτι θα είχα πάει να πουλήσω.

Η βραδιά ήταν καλή και βοήθαγε το γλέντι. Όταν τελείωσε... γυρέψαμε όλοι ν' απατζιάσουμε. Τότε, από κάπου κοντά ήλθε η φωνή του ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ... Έλεγε «στ' απόσκια του βασιλικού». Κανείς δεν έκλεισε μάτι... λύσσιαξε όλη νύχτα!».

Την εποχή αυτή το δημοτικό τραγούδι βρίσκεται στην κορύφωση της μετάλλαξής του, καθώς, μια σειρά «ιερών τεράτων» που το διακονούσαν, συναγωνίζονταν σε καλλιέπεια και δημιουργικότητα.

Μέσα λοιπόν από αυτόν το συναγωνισμό ξεπηδούσαν τα καινούρια τραγούδια και που στα πανηγύρια εκαλούντο να δοκιμαστούν. Ένα απ' αυτά τα τραγούδια ήταν και η «Θεωνίτσα»... γραμμένο λες για τη φωνή του ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ.

Θυμόταν ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ: «Θα ήμουνα καμιά 17ριά χρονών, όταν με μια γαϊδουρίτσα και μια τσεκουρίτσα πήγαινα στο διάσελο για κλάρες. Πήγαινα νύχτα μήπως προλάβαινα και για δεύτερο δρόμο.

Ένα πρωΐ λοιπόν, βγαίνοντας στον Άγιο-ΛΙΑ μια μελουδία με αγκάλιασε... Δεν είχα ακούσει ποτέ πιο γλυκιά φωνή!

Χτύπησα τη γαϊδούρα μα μου φάνηκε πως κοντοστεκότανε.

Κατέβηκα, την έδεσα και άρχισα να πουλαλάω για να φτάσω τη φωνή... Ήταν ο ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ που έλεγε τη «Θεωνίτσα».

Ντράπηκα, μα τον 'ρώτησα:

- Εσύ μπάρμπα τραγουδάς;... Πού να το ξέρω που έσπασα τα πόδια μου... θα σ' άκουγα στο χωριό.

Εκείνη τη φωνή την έχω ακόμα στ' αυτιά μου. Ποτέ δεν άκουσα γλυκύτερη!».

Η Θεωνίτσα είναι πασίγνωστο τραγούδι, μα δε συναντάται σε συλλογές γιατί είναι καινούργιο.

Ανήκει δε, στο χώρο των λεγόμενων έντεχνων δημοτικών και όχι των σύγχρονων.

Για την ιστορία να το αναφέρουμε:

Η «Θεωνίτσα»
Λάμπει ο ήλιος λάμπει
λάμπει μες στα βουνά,
λάμπει και η Θεωνίτσα
με τα διαμαντικά.
Όλες οι αρχοντοπούλες
με γέλια με χαρές
και η δόλια η Θεωνίτσα
με δυό λαβωματιές.
- Τι έχεις, Θεωνίτσα,
τι έχεις κι όλο κλαις
και 'μένα της νενές σου
γιατί δε μου το λες.
- Τι να σου πω, νενέ μου,
τι να σου διηγηθώ
που 'συ 'π' αγάπη ξέρεις
κι από βαρύ καημό.

Όμως το τραγούδι που πιθανώς τον εξέφραζε περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο, ήταν «ο Γιάννος εμπεζέραγε».

(Το τραγούδι αυτό το συναντήσαμε στη Γριά-Σιανιού και στο Γερο-Σπήλιο).

Στο στόμα του βρήκε την ιδανική ερμηνεία και γινόταν άρια μου έλεγε ο παπα-Χαράλαμος.

Ο ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ μπήκε γαμπρός στα ΣΠΗΛΙΑΪΚΑ και κατάφερε να τους υπερκεράσει... μιας και οι φωνητικές του δυνατότητες ήσαν εξ ορισμού μεγαλύτερες. Γι' αυτό και πολλές φορές γινόταν δηκτικός απέναντί τους προκειμένου να τους φέρει στον «ίσιο» τραγουδιστικό δρόμο.

Αυτό καθαυτό το γεγονός αποτελούσε τη μεγαλύτερη χαρά του ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ! Γι' αυτό, και κάτω από το επίμονο ερώτημά μου για την αξιολό-

⟶

←

γηση του ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ, υποχρεώθηκε να παραδεχτεί: «Δεν ξέρεις... μπορεί να ήταν και ΠΡΩΤΟΣ!».

Ο Κατσαντώνης παντρεύτηκε την Τασιά του Σπήλιου και η περιπαικτική διάθεση του ενός προς τον άλλον ήταν παροιμιώδης.

Μου έλεγε ο Γιώργης του ΤΖΙΟΡΑ:

«Μια φορά στην κατοχή, ο Κατσαντώνης άργησε να πάει στο σπίτι.

Στην παρατήρηση της Τασιάς για το αργητό του την παραμύθιασε.

- Που λες, Τασιά, ξεκίνησα νωρίς, όμως έπεσα πάνω σε μια ιταλική περίπολο που με πρόσταξε να σταματήσω.

Εγώ φοβήθηκα και άρχισα να τρέχω.

- Δόλιε Αντώνη!... (η Τασιά τάχα μου τον πίστεψε).

- Αυτοί ξαναφώναξαν ΑΛΤ, μα 'γώ που... Τότε άρχισαν να ρίχνουν. Νιώθω τις σφαίρες να με πλησιάζουν! Βλέπω μπροστά μου ένα «τσιεντρί» και προλαβαίνω να κρυφτώ. Στο τσακ... οι σφαίρες χτυπάνε στ' αγκωνάρι και χάνονται.

- Δόλιε Αντώνη, πάλι η Τασιά, τι μου 'μελε της καψερής!».

Να τελειώσω με μια προσωπική μαρτυρία. Φλεβάρης του 1953 γίνεται ο γάμος του μπάρμπα μου του Αποστόλη του Πράπα.

Οι γάμοι εκείνη την εποχή ήσαν ακόμα «σφιχτοί» και γινόντουσαν στα σπίτια.

Εγώ εξάχρονο παιδί και ασυνειδητοποίητος περί το τραγούδι... Όμως, θυμάμαι πεντακάθαρα τον Κατσαντώνη να τραγουδάει και τον παπούλη μου το Γερο-ΤΖΙΜΗ σε μεγάλη ευθυμία να είναι πιασμένος από τις ανέμες του σπιτιού και να φωνάζει.

Μπαμ - Μπαμ - Μπαμ... νερό να σβήσουμε τη φωτιά γιατί καήκαμε!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΕΛΙΟΣ

Γιάννης Προκόπος κατά το επίθετο.

Γεννήθηκε στα 1900 και πέθανε τη δεκαετία του 1980; Πιθανόν!

Ένα από τα μεγαλύτερα τραγουδιστικά γεγονότα που έλαβε χώρα στο χώρο της Καντύλας και που κουβεντιάζεται ακόμα και τώρα, έχει να κάνει με το ΓΙΑΝΝΗ τον ΤΣΕΛΙΟ.

Πέρασαν από τότε, πάνω από 85 χρόνια και με έκπληξη φέτος το καλοκαίρι, άκουσα τον Παναγιώτη τον Παΐσιο -γεννημένος το 1914- να το θυμάται και να το αναφέρει.

Ήταν τότε μόνο 5 χρόνων!

Λίγο πριν το 1920, ο Γιάννης ο Τσέλιος για πολλούς και διάφορους λόγους, αποφασίζει να πάει στην Αμερική. Ένας από αυτούς ήταν και ένας ερωτικός «σεβντάς».

Εκείνα τα αλλοτινά χρόνια, συνηθιζόταν όσοι έφευγαν, να περιδιαβαίνουν από βραδίς το χωριό για τον αποχαιρετισμό.

Έτσι και ο Γιάννης ο Τσέλιος, μαζί με την παρέα του και ακολουθώντας το έθιμο, «έκοψαν» πατινάδες στο χωριό λέγοντας το περιφημότερο των τραγουδιών του: το «Σοκάκια μου περήφανα».

Πώς να περιγραφεί εκείνη η βραδιά;... Ας δώσουμε το λόγο στην Παναγιώτα του Αζιούνη:

«Είχε χινοπωριάσει, μα ο καιρός ήταν καλός και γλυκός. Ο πολύς κόσμος νυχτέριαζε στ' αλώνια ξεφλουδίζοντας αραποσίτια. Αλλά και οι άλλοι που έμεναν στα σπίτια κοιμόντουσαν με τα παράθυρα ανοιχτά.

Ο Γιάννης ήταν συνομήλικός μου και μου είχε μια συμπάθεια... μα οι δικοί μου δεν θέλανε γιατί τάχαμου ήμουν μικρή. Ήταν ομορφάντρας και τραγουδιστής!

Το βράδυ λοιπόν που θα 'φευγε, πήρε την παρέα του και γύριζε μέσα στο χωριό κι έλεγε μοναχά ένα τραγούδι... «σοκάκια μου περήφανα και συ λελουδισά μου καημό πόχει η καρδιά μου».

Η παρέα του τον σεβάστηκε και δεν τραγούδησε κανείς ούλια τη νύχτα.

Κάθε φορά που το ξανάλεγε σου φαινόταν πως τόλεγε καλύτερα... Όταν απομακρυνόταν η φωνή του γινόταν αγγελική και όταν κοντοζύγωνε γινόταν θεϊκή!

Όλος ο κόσμος ξενύχτησε. Εγώ τώρα είμαι 95 χρόνων και δεν έχω ακούσει για παρόμοιο γεγονός».

Και είχε δίκιο.

Όλους τους μερακλήδες Καντυλαίους που συναναστράφηκα και ρώτησα για το συγκεκριμένο τραγούδι, διέκρινε ένας απέραντος σεβασμός μα και θαυμασμός μαζί... «ήταν του Γιάννη του Τσέλιου», μου έλεγαν.

Κανένα άλλο τραγούδι απ' ότι γνωρίζω δεν απέκτησε τέτοιο υποκείμενο και δεν δέθηκε τόσο στενά με ένα και μοναδικό πρόσωπο.

Ήταν του Γιάννη του Τσέλιου!

Σαν να 'χε απαγορέψει η Καντυλαΐικη συνείδηση την τραγουδιστική του «εκφορά». Ακόμα και ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ τη μοναδική φορά που μου το τραγούδησε ήταν «κρυφή»... «ήταν του ξαδελφού μου του Γιάννη», μου είπε.

Ο Καλομοίρης και ο Τσέλιος, πρώτα ξαδέλφια από μανάδες:

Γέννημα της ίδιας προγονικής μουσικής μήτρας από την κουρναβαΐικη σκλήθρα και με καταγωγή από του ΓΚΙΟΖΑ.

Μπολιασμένοι λες με το ίδιο γονίδιο και φέροντες το «Απολλώνιο» πέπλο, στοιχειοθέτησαν σχέση θεμελιακή με την Καντύλα. Στο κέντρο του κύκλου και οι δύο.

Μου έλεγε ο γερο-Χαράλαμος ο Καραμπής (να 'ναι καλά με τα 99 του χρόνια):

«Ο Γιάννης ο Τσέλιος ήταν... ήταν και μυλωνάς στο μύλο του Σπήλιου. Εκεί όλη την ημέρα τραγούδαγε. Και όταν ο καιρός βοήθαγε, η φωνή του έφτανε στα Κουρκούλια!

Αυτός ήταν ο μεγαλύτερος και ο καλύτερος.

Έχω ακούσει και για τον Καλομοίρη, -αυτά ήσαν ξαδέλφια πρώτα,- μα 'γώ δεν τον έχω ακούσει να τραγουδάει.

Ο Γιάννης... ο Γιάννης όλο γλύκα η φωνή του, μα έφυγε νέος για την Αμερική,... ξέρεις γιατί!».

Ο Γιάννης λοιπόν έφυγε για την Αμερική κι εκεί χάθηκε;... πάντως τον βρίσκουμε ξαφνικά στο χωριό το 1978.

«Ένα «ΤΟΥΡ» στας Ευρώπας», όπως είπε, τον έφερε και στο χωριό.

Ήταν δεκαπενταύγουστος και ανέβηκε στο Μοναστήρι.

Ο Κωστής ο Ραγκαβέλας (πρώτος ξάδελφός του) και ο Αλέξης ο Μπαρδουνιώτης τον γνώρισαν!

Κάθησε στο χωριό για δυό-τρεις μέρες κι έφυγε... αφού όμως πρώτα άφησε καταγραμμένη στη (νεότερη) μνήμη του Θύμιου του Κούκουλη και της Γιαννούλας του Τσέλιου τη γεροντίστικη ερμηνεία της «μεγαλοσύνης» του.

Το τραγούδι «Σοκάκια μου περήφανα» πιθανότατα είναι εξ ολοκλήρου δικό του γι' αυτό άλλωστε υπάρχουν και διάφορες στιχουργικές εκδοχές.

Εμείς εδώ θα το παραθέσουμε με την εκδοχή του ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ.

Σοκά, μωρέ σοκά, σοκάκια μου περήφανα.
Και συ λελουδισά μου
καημό πόχει η καρδιά μου.

Εγώ, μωρέ (ν) εγώ, εγώ σας
επερπάτησα.
για να 'βρω το πουλί μου
το λυγερό κορμί μου.

Μα σεις, μωρέ μα σεις, μα σεις
μ' αποκοιμήσατε.
Κι έχασα τη χαρά μου
το πόνο της καρδιάς μου.

Και σε τούτη τη γενιά, όπως άλλωστε της αξίζει, ν' αφιερώσουμε δυο τραγούδια που της ανήκουν.

1ο: Η «γαλιάντρα». Ένα σπουδαίο και πολυαγαπημένο τραγούδι του ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ και του Γερο-ΒΑΓΓΕΛΑ.

Ο Κατσαντώνης το φλεχτούραγε και ο γερο-Βαγγέλας το καθήλωνε.

Γαλιάντρα λεν τη μάνα σου
γαλιάντρα λεν και σένα.
- Γιατί βρίζεις λεβέντη μου
γιατί με λες γαλιάντρα;
- Το πρόσωπό σου χάλασε
και κόντυνε η ποδιά σου
και το ζουνάρι το μακρύ
που 'ρχόταν πέντε βόλτες.
Τώρα, γαλιάντρα, κόντυνε
κι έρχεται δυό μονάχα.
- Σώπα λεβέντη μη το λες
και μη το κουβεντιάζεις...
ανάθεμα στη δυστυχιά
και στην κακιά την ώρα.

2ο: Το επόμενο τραγούδι, του ιδίου θέματος με το προηγούμενο, μου το έδωσε ο Βαγγέλης ο Ζέκιος. Το τραγούδαγε η μάνα του και το διέσωσε ο Κώστας ο Στεφανόπουλος από τη Σκοτεινή.

Τ' έχεις, καρδούλα, και βογγάς
και βαριαναστενάζεις
που συ γομάρι δε βαστάς
κι ανήφορο δεν παίρνεις;
- Μακάρι ναν' ανήφορος
μακάρι και γομάρι
παρά το ντέρτι πούπαθα
το φετινό το χρόνο.
Που 'μπρός ποδιά μου κόντυνε
και πίσω μου κρεμάει.
Το ζουναράκι που φορώ
μου 'ρχόταν πέντε γύρους
και τώρα ένας και μισός
δεν φτάνει να το δέσω.
- Σκύλα, πού το 'βρες το παιδί
(ν)οπού 'σαι γκαστρωμένη;
- Θυμάσαι, μάνα, έναν καιρό
το περσινό ζαμάνι
που 'χα τα ξένα πρόβατα,
που 'χα τα ξένα γίδια;
Εκεί το βρήκα το παιδί
(ν)οπού 'μαι γκαστρωμένη.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΕΛΙΟΣ

Αδελφός του Γιάννη.

Γεννήθηκε το 1902 και πέθανε το 1942 μόλις 40 χρόνων.

Μολονότι πολύ σπουδαία φωνή, έζησε στην τραγουδιστική σκιά του αδελφού του.

Ήταν βαρύτονος, μου 'λεγε ο γερ'-Αλέξης ο Μπαρδουνιώτης αλλά με πολλά στολίδια η φωνή του... και ξεχώριζε τις νύχτες.

Συνήθιζε να πιάνει τις πλεύρες και να τραγουδάει. Έλεγε πολύ σπουδαία «στ' απόσκια του βασιλικού».

Μια μαρτυρία που ίσως δείχνει τη μεγάλη αξία του είναι του Παναγάρα και του Πρίαμου.

1939: Παναγάρας, Πρίαμος και Τσέλιος γυρίζουν από το σκάψιμο με το λεωφορείο για του ΚΑΡΤΕΡΙ. Κάπου στη διαδρομή, του Τσέλιου του 'ρχεται η όρεξη και πιάνει τραγούδι... «Περιβόλι μ' ανθισμένο μαργαριταροσπαρμένο».

Μέσα στο λεωφορείο ήταν καιένας ανθυπολοχαγός, ο οποίος ενθουσιάστηκε τόσο πολύ που διέταξε τον οδηγό (δικτατορία γαρ) και πήγαν στις Βάλτσες. «ΙΒΑΛΑ» τάκανε όλη τη νύχτα... μαζεύτηκε ούλο το χωριό... το πρωΐ φύγαμε.

Εκεί ακούσανε και το «Βασίλη Τσέλιο μου» τραγούδι που άρεσε ιδιαίτερα στο Βασίλη τον Τσέλιο.

Το ίδιο τραγούδι είπε και μιαν ημέρα προτού πεθάνει, μου έλεγε ο Χρήστος ο Καλυβάκιας.

Είχαν πάει να τον ιδούν γιατί ήταν πολύ άρρωστος από άνθρακα και τους τραγούδησε.

Ήταν ο αποχαιρετισμός!

Εμείς δεν έχουμε παρά να καταγράψουμε το τραγούδι που τον κράτησε ζωντανό στη μνήμη μας.

«Στ' απόσκια του βασιλικού»
Στ' απόσκια του βασιλικού
στον ίσκιο του μπαλσάμου
-Σύρμω κι Αναστασιά μου-
Έγειρα ν' αποκοιμηθώ,
λίγο ύπνο να πάρω
την αγάπη συλλογάω.
Μα είδ' έγυρα μα είδ' επλάγιασα
μα είδε τον ύπνο πήρα,
την αγάπη μου δεν είδα.
Είδα 'να όνειρο κακό,
κακό για τ' όνομά μου
Σύρμω κι Αναστασιά μου.
Παντρεύεται η αγάπη μου
και παίρνει τον εχτρό μου
για το πείσμα το δικό μου.

Ο Βασίλης Τσέλιος και η γυναίκα του

ΝΙΚΟΣ ΡΕΛΛΙΑΣ

Του Βασίλη Παναγάρα

Με το που άρχισα τη δημοσίευση των «σημειωμάτων» γύρω από τις μορφές του τραγουδιού, δέχτηκα την προτροπή πάρα πολλών ανθρώπων να γράψω κάτι τις για τον Νίκο το ΡΕΛΛΙΑ.

Στην αρχή αντιστάθηκα μιας και δεν προερχόταν από τον αμιγώς Καντυλαΐικο χώρο.

Όμως γλήγορα συνειδητοποίησα πως ήσαν τόσο πολύ δεμένοι μαζί του, που δεν χρειαζόταν παρά να πλατειάσεις λίγο το χώρο για να τον τοποθετήσεις μεταξύ των.

Πρόκειται για μια ξακουστή μορφή του κλαρίνου που μεγαλούργησε και εθρύλισε κατά το πρώτο ήμισυ του προηγούμενου αιώνα.

Όμως προτού τον παρουσιάσουμε εμείς, ν' αφήσουμε τον ίδιο ν' αυτοβιογραφηθεί.

Γεννήθηκα στα 1892, στη Γκούρα. Ο πατέρας μου ο Σταμάτης ήταν τσοπάνος πάνω στο Χελμό. Έπαιζε φλογέρα. Έπαιζα κι εγώ φλογέρα από 10 ως 15 χρονών που πήγα στην Αμερική στα 1907. Στην Αμερική άρχισα κλαρίνο.

Εκεί ήταν ο αδερφός της μητέρας μου, ο Σωτήρης. Αυτός είχε έναν ταμπουρά. Τον είχε μαζί του στην Αμερική. Αυτός δούλευε τη νύχτα, εγώ την ημέρα. Το βράδυ καθόμουνα. Τι να κάνω; Ξεκρέμαγα τον ταμπουρά κι έπαιζα. Ερχόταν, τον εύρισκε ξεκούρντιστο, μ' άρχιζε τα σκαμπιλάκια. Στα τελευταία μου λέει: Θες να μάθεις όργανο; Να σου πάρω ένα κλαρίνο... Να βρε μου λέει σαν και κείνο που παίζανε στο καφενείο.

Εκείνο με τα κλειδιά; του λέω. Από τι γίνεται ρε μπάρμπα; Από κέρατο;

Σκέψου, τόσο βλαχάκι ήμουνα που δεν ήξερα τι είναι το κλαρίνο.

Μου πήρε ένα κλαρίνο κι άρχισα. Δεν άφηνα όμως τον κόσμο να κοιμηθεί.*

Μια βραδιά ένας αράπης πέταξε μια πέτρα στο παράθυρο κι έσπασε τα τζάμια. Έφευγα λοιπόν κι εγώ και πήγαινα μακριά όξω στα χωράφια και μελέταγα.

Ύστερα πήγα στο κονσερβατόριο της Νέας Υόρκης. Έκατσα τέσσερα χρόνια. Δάσκαλο είχα τον ούγγρο Νικόλα Ζέμπο.

Στα 1925 γύρισα. Τώρα μένω στη ΓΚΟΥΡΑ. Φτιάνω δικά μου τραγούδια.

«Η Παρασκευούλα», το «Απόψε τα μεσάνυχτα», «η Τρικαλινιά μου πέρδικα», η Βοχαΐτισσα, το Ξενάκι, το ούλα τα δέντρα το πρωΐ -αυτό όμως δεν το λογαριάζω, γιατί τα λόγια είναι κλεμμένα από κλέφτικο. Σ.Σ.!!- οι τρεις Καλλιοπίτσες, η Ρήνα βλάχα, η Λόλα Αμερικάνα είναι δικά μου. Αυτά θυμάμαι τώρα. Αυτά τάφτιαξα στα 1929-30 και ύστερα. Τώρα πια δε γράφω. Βαριέμαι. Όταν καθήσω 24 ώρες ήσυχος, βγάνω τρίατέσσερα. Φτιάνω και τα λόγια και τη μουσική.

Όπως είδαμε στα 1907 -15 χρονών παιδί- ο ΡΕΛΛΙΑΣ πήγε στην Αμερική και ο μπάρμπας του του πήρε κλαρίνο στέλνοντάς τον στο κονσερβατόριο της Νέας Υόρκης για να σπουδάσει μουσική.

Εκεί βρήκε δύο άλλα Ελληνόπουλα, εξίσου διάσημα και ξακουστά, που σπούδαζαν μουσική.

Ήταν: ο Γιάννης ο Κυριακάτης και ο Θανάσης ο Βρούβας. - Και οι δύο κατοπινά μέλη της περίφημης «σχολής» της Λιβαδειάς.

Δάσκαλο είχαν το Νικόλα το Ζέμπο.

Έναν άνθρωπο ουγγρικής καταγωγής, που φημιζόταν για τις απέραντες γνώσεις του στο χώρο της λαϊκής μουσικής των ευρωπαϊκών λαών και με ιδιαίτερη ειδίκευση στο χώρο της Βαλκανικής χερσονήσου.

Ο Νίκος Ρέλλιας

36 χρόνια από τότε που έκλεισε ο βιολογικός κύκλος του ΝΙΚΟΥ ΡΕΛΛΙΑ, του εμπνευσμένου μουσικού, που αναδείχτηκε δημιουργός, αναγνωρίστηκε συνθέτης κι έμεινε στην ιστορία ως βιρτουόζος κλαρινοπαίκτης

Τυχεροί λοιπόν οι «άνθρωποί» μας, αφού, πέρα από την τέχνη του οργάνου, απέκτησαν γνώση και εποπτεία περί τη μουσική.

Ο ΡΕΛΛΙΑΣ έκανε τέσσερα χρόνια εκεί και κατόπιν βγήκε στη δουλειά.

Στη Νέα Υόρκη, μα και σε όλες τις πολιτείες της Αμερικής που υπήρχε Ελληνικό στοιχείο, ανθούσαν τα Καφέ-Αμάν. Διάσημη δε εκπρόσωπος των συγκεκριμένων κέντρων αυτή την εποχή είναι η κυρία ΚΟΥΛΑ.

Ο ΡΕΛΛΙΑΣ αρχοντάνθρωπος στη μορφή και με τη φήμη του ψηλά, την εντυπωσιάζει. Τον ερωτεύεται τρελά και για χάρη του ιδρύει Φωνογραφική Εταιρεία.

Στα 1925, ο ΡΕΛΛΙΑΣ μαθαίνει πως και στην Πελοπόννησο ανοίγουν οι ορίζοντες για το κλαρίνο και αποφασίζει να έλθει στην Ελλάδα.

Η κυρία Κούλα τα παρατάει όλα και τον ακολουθεί. ...Μα γλήγορα διαπιστώνει, πως ο ΡΕΛΛΙΑΣ, σατράπης, βλάσφημος, βίαιος και σκαιός, δε δείχνει σημεία βελτίωσης.

Τον απαρατάει και φεύγει στην Αμερική, αφού κατάμουτρα του λέει πως μόνο για πρόβατα κάνει!

Ο ΡΕΛΛΙΑΣ «πορεύεται» ένα-δυό χρόνια και ξαναγυρίζει στην Αμερική... μα χωρίς αποτέλεσμα.

Στα 1929 τον βρίσκουμε πάλι στην Ελλάδα όπου και αρχίζει η μεγάλη του πορεία προς τη «ΔΟΞΑ». Τότε η κοινωνία «μουσικά» μεταλλάσσεται.

Ο ήχος της καραμούτζας και του ντιαουλιού, δίνει τη θέση του στο κλαρίνο και στο βιολί. Στη Λιβαδειά, ο Νικολάκης ο Σουλεϊμάνης ρίχνει το σπόρο του μαζί με τους Μέτο και Αμέτη και δημιουργούν την «αξεπέραστη σχολή».

Συγχρόνως γυρίζει ο Γιάννης ο Κυριακάτης από την Αμερική και ο «ΕΛΑΤΟΣ» του ανοίγει τις πόρτες, μπάζοντας μέσα για πρώτη φορά κλαρίνο... στα 1928.

Ο δυτικότροπος ήχος, πιο απαλός και πιο γλυκός, χαΐδεύει ευχάριστα τ' αυτιά των ανθρώπων της υπαίθρου, κάνοντάς τους να τρέχουν στα πανηγύρια, όπου έγιναν πιο χαρωπά και πιο ανάλαφρα.

Σιγά-σιγά τα πανηγύρια άρχισαν να ξεχωρίζουν. Άλλα για τη διάρκεια, άλλα για την πραμάτεια και άλλα για τα γλέντια.

Ένα τέτοιο ξεχωριστό πανηγύρι ήταν και παραμένει στα «ΚΙΟΝΙΑ».

Εκεί μεγαλούργησε ο ΡΕΛΛΙΑΣ,

→

←

όπως άλλωστε και σ' όλη τη γούρνα.

Στα ΚΙΟΝΙΑ το πανηγύρι γίνεται του Σταυρού. Εκεί -καθώς η υπόλοιπη παλιο-Ελλάδα έχει αποπανηγυρέψει- από παράδοση μάζευε τα καλύτερα όργανα της Ελλάδας. Μέχρι εφτά ζυγιές μούλεγε ο Καλομοίρης.

Στην αρχή της δεκαετίας του 1930 καν 31 καν 32, δίπλα στο ΡΕΛΛΙΑ ήταν η ζυγιά του ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ. Σε μια παύση -πιθανόν όταν ο χορευτής διέταζε τραγούδι- ακούει την ιτιά και τρελαίνεται... αποδιοργανώνεται όλο το βράδυ και φεύγει άρρωστος!

Την άλλη χρονιά παρουσιάζει τη «Βοχαΐτισσα». Στο πάλκο η ΡΙΤΑ και στο χορό η Χριστίτσα του ΒΑΓΓΕΛΑ... πανζουρλισμός!

Και οι άλλοι οργανοπαίχτες τα παρατήσανε και έγιναν θαμώνες του ΡΕΛΛΙΑ... 1933.

Το τραγούδι αυτό, μούλεγε ο Καλομοίρης, το παρουσίασε ο ΡΕΛΛΙΑΣ εισαγωγικά και όχι ολοκληρωμένο την προηγούμενη χρονιά στο πανηγύρι του Ζευγολατιού όταν και είδε στο χορό μια Ζευγολατιώτισσα να χορεύει εκπληκτικά.

Μετά απ' αυτό το «χουνέρι» -μου έλεγε πάλι ο Καλομοίρης- κανείς από τους μεγάλους κλαριτζήδες για δυό-τρία χρόνια δεν πήγε στο ίδιο πανηγύρι, υποχρεώνοντας έτσι το Μήτσο τον Αραπάκη και τη Ρίτα την Αμπατζή, να μπουν στη κουμπανία του.

Απ' εδώ προήλθε και το ξακουστό: Γειά σου ΡΙΤΑ, γειά σου ΚΟΥΛΑ, γειά σου ΡΕΛΛΙΑ από τη ΓΚΟΥΡΑ.

Στη δεκαετία του 1930 γνωρίζει πιένες... γίνεται περιζήτητος και δεν υπάρχει πανηγύρι, γάμος και όποια άλλη εκδήλωση, που να μην τον συναντάμε.

Τα Αρκαδικά, τα Κορινθιακά -ιδίως τα Βοχαΐτικα- και τα Αχαγιώτικα πανηγύρια αποκτούν «αίγλη» μεγάλη, μιας και στα γλέντια τους διαφημίζουν το ΡΕΛΛΙΑ!

Σόλο κλαρίνο όπως το απαιτούν οι χορευτές

Μολονότι τον πίεζαν πολύ να περάσει τ' αυλάκι και ν' ανέβει στην Αττικο-Βοιωτία δεν το έπραξε ποτέ, παρά μόνο μέχρι το Μεγάλο Πεύκο, μου έλεγε ο φίλος μου ο Σταύρος του Τζιόρα -που έκανε καπετάνιος εκεί- και όπου οι Αθηναίοι μίσθωναν ολόκληρες αμαξοστοιχίες για να κατέβουν και να τον ακούσουν.

Επίσης το '34 ή το '35 αφού πιέστηκε φορτικά, ανέβηκε για ένα χειμώνα στον «ΕΛΑΤΟ».

Όμως όλη αυτή τη χαρούμενη ανέλιξη και την ευωχιακή κοινωνική διεργασία, την ανέκοψε ο πόλεμος.

Ήλθε η ΚΑΤΟΧΗ και ο ΡΕΛΛΙΑΣ -όπως άλλωστε και όλοι οι μουσικάντηδες- δυστυχεί.

Τότε παραγγέλνει στο φίλο του το ΤΖΑΝ τον Πρεβεζιάνο να έλθει στην Καντύλα για «φιλοξενία».

Ο ΤΖΑΝ τον καλοδέχεται... και τον στήνει στο καφενείο του ΚΟΥΛΑΚΗ.

Οι Καντυλαίοι παρορμητικοί και πάντα πρόθυμοι για τα γλέντια, μα... η τσέπη άδεια.

Τότε ο Κουτσόγιωργας και ο Παναγάκος του Μάρου -αχώριστο δίδυμο της εποχής- σοφίζονται το εξής:

Εκείνη την εποχή κυκλοφορούσαν τα κινίνα μέσα σε σουλτανάρια. Βρήκαν λοιπόν σουλτανάρια και τα γεμίσανε αραποσιτόσπορο. Έτσι, κατά τη διάρκεια του χορού, αντί για λεφτά άδειαζαν τα σουλτανάρια.

Αυτό στην αρχή προκάλεσε θυμηδία, μα μετά απέραντη χαρά, μιας και αποτέλεσε το έναυσμα για να «γεμίσει» ο ΡΕΛΛΙΑΣ αραποσίτι.

Ο ΡΕΛΛΙΑΣ έπαιξε για μια βδομάδα στην Καντύλα και ο μύθος τον έστειλε στη ΓΚΟΥΡΑ με δέκα φορτώματα αραποσίτι. Δεν διευκρινίζει ο μύθος αν ήταν καρπός ή με τα πούσια μαζί. Πάντως μέσα στην υπερβολή του η αλήθεια περισσεύει, γιατί ο ΡΕΛΛΙΑΣ, τα κατοπινά χρόνια, αισθανόταν απέραντα ευγνώμων προς τους Καντυλαίους γι' αυτήν την περίοδο της ζωής του.

Μεταπολεμικά εγνώρισε ακόμα μια περίοδο δόξας και από την Καντύλα πέρασε για τελευταία φορά το '53 ή το '54.

Δυστυχώς, ένα τροχαίο τον καθήλωσε για έξι μήνες στο κρεβάτι και πέθανε στο Νοσοκομείο της Κορίνθου από γάγγραινα, το 1969, σε ηλικία 77 χρόνων.

Επισημάνσεις:

Μιας και καταπιαστήκαμε με αυτή την θρυλική μορφή στο χώρο του δημοτικού τραγουδιού, να φύγουμε για λίγο από τον υποκειμενικό οίστρο και να δώσουμε λίγες ή πολλές πληροφορίες.

Α' Τα τραγούδια του:

Το τραγούδι η «Ρήνα» δε γυρίστηκε ποτέ σε δίσκο. Γράφτηκε για τη φωνή του Καλομοίρη πάνω στους δρόμους τους καραβλάχικου.

Ο Καλομοίρης όμως, αυτός ο «ΜΕΓΑΣ και απαράμιλλος», σεμνυνόμενος πάντοτε προς τους μεγάλους, απαξιώθηκε αυτής της τιμής!

Το τραγούδι αυτό, μόνο για ιστορικούς λόγους αξίζει να καταγραφεί.

Η «ΡΗΝΑ»

Μεριάστε κόσμε και ντουνιά
ραχούλες και ψηλά βουνά.
Ρήνα μου καλή κοπέλα
σ' είδα χτες και μου 'ρθε τρέλα.

Δε στο 'πε η μάνα σου, Ρηνιώ,
Ρήνα μη βγαίνεις στο χορό
Ρήνα μου θα σε πλανέψουν
θα σε πάρουν θα σε κλέψουν.

Τη Ρήνα μας την κλέψανε
κι αλλού την επαντρέψανε.
Πάει Ρήνα η αρχοντιά σου
και η πανώρια η ομορφιά σου.

Είναι πλεονασμός βέβαια να πούμε, πως ο Καλομοίρης το τραγούδαγε εκπληκτικά.

Επίσης η «Γκόλφω» ξεθεμελιώθηκε και ξαναχτίστηκε απ' αρχής απ' το ΡΕΛΛΙΑ. Είναι δε, τόσο δύσκολη που μόνο οιστρηλατημένοι και θιασώτες του μπορούσαν -γιατί τώρα πια δε μπορεί κανείς- να την τραγουδήσουν.

Ακόμα το Ραδιοφωνικό σήμα της ΕΡΤ είναι δικό του.

Β' Η τέχνη του:

Είδαμε πως ο ΡΕΛΛΙΑΣ φεύγοντας από την Ελλάδα, δεν είχε ακούσει ποτέ κλαρίνο. Τον πρώτο ήχο τον άκουσε στην Αμερική και συγκεκριμένα σ' ένα καφενείο.

Τα καφενεία αυτά ήσαν τα «ΚΑΦΕ-ΑΜΑΝ» που ήταν μεταφορά εκεί της Ελληνικής αστικής πραγματικότητας.

Βρισκόμαστε κοντά στο τέλος του 19ου αιώνα και οι ήχοι που επιβάλλονται σ' αυτά τα κέντρα είναι δυτικοί... μιας και οι άνθρωποι που τα υπηρετούν της αυτής «ακουστικής» παιδείας είναι προϊόντα.

Έτσι και ο ΡΕΛΛΙΑΣ και στα πρώτα του ακούσματα και κατά την παίδευσή του δέχεται τον επηρεασμό της δυτικής κλίμακας και με τούτον διαμορφώνεται.

Γι' αυτό το κλαρίνο του είναι ξεχωριστό. Κινείται πάντοτε στις ψηλές περιοχές και κάνει ασύλληπτα βέρσα.

Ταχύτατος στα δάκτυλα και στις γλωσσικές «ατάκες» σου δίνει την εντύπωση πολλές φορές πως είναι βιολί!

Υπάρχουν δυό «χόρες» ρουμάνικες που ο ξάδελφός μου ο Κοσμάς του ΛΑΤΖΗΒΗ βρήκε στην Αμερική και είχε την καλοσύνη να τις φέρει να τις ακούσουμε. Τα 'χασα!

Εκπληκτικά περάσματα... το νερό που κυλάει!

Όμως, όμως... το κλαρίνο του ΡΕΛΛΙΑ κινείται στο χώρο της λογικής και όχι στο χώρο των συναισθημάτων γιατί ποτέ δεν κατάφερε ν' αφομοιώσει τα «άλα-τούρκα» περάσματα. Γι' αυτό, όλοι στην υπόλοιπη Ελλάδα που είχαν ακούσματα από τουλάχιστον 50 χρόνια πριν, δεν εξετίμησαν δεόντως την αξία του και δύσκολα τον αποδέχτηκαν.

Παρ' όλα αυτά, μέχρι και τη δεκαετία του εξήντα, συμπεριλαμβανόταν στα 7 καλύτερα κλαρίνα της Ελλάδας:

Νίκος Καρακώστας - Γιάννης Κυριακάτης - Κώστας Γιαούζος - Κώστας Καραγιάννης - Νικήτας Κωτσόπουλος και Κίτσος Χαρισιάδης οι άλλοι.

Σεμνυνόμενοι πάντοτε γι' αυτόν το μεγάλο καλλιτέχνη, να τελειώσουμε με μιαν ιστορία που μας έλεγε ο Καλομοίρης και που δείχνει την τεράστια γνώση του ΡΕΛΛΙΑ γύρω από τη μουσική.

Ο Νίκος Ρέλλιας, η γυναίκα του, τα τρία του αγόρια και η νύφη του

Κατοχή. Μια παρέα διασκεδάζει μαζί με το ΡΕΛΛΙΑ. Μια Ιταλική περίπολος τους αντιλαμβάνεται και τους διατάζει να σταματήσουν.

Τότε ο ΡΕΛΛΙΑΣ παίρνει το Σαξόφωνο** και παίζει μια Ιταλική καντσονέτα. Κόκαλο οι Ιταλοί μέχρι το πρωΐ διασκέδασαν μαζί τους.

**** Κάποτε τον πήγαν στο δικαστήριο γιατί πραγματικά δεν άφηνε τον κόσμο να κοιμηθεί.***

Εκεί ο πρόεδρος τον ρώτησε αν τουλάχιστον αξίζει τον κόπο αυτή η ενασχόλησή του. Τότε ο ΡΕΛΛΙΑΣ πήρε το κλαρίνο και τους έπαιξε τον εθνικό ύμνο της Αμερικής. Σηκώθηκαν όλοι όρθιοι... και προσοχή.

Την άλλη μέρα μια εφημερίδα έγραψε:

Τα κατάφερε πάλι ο ΕΛΛΗΝΑΣ.

***** Ο ΡΕΛΛΙΑΣ έπαιζε όλα τα πνευστά.***

Κανδύλα: ένα ζωντανό χωριό με πολλά προβλήματα

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

βασικός παράγοντας οικονομικής ανάπτυξης. Η τουριστική υποδομή στο χωριό μας είναι σχεδόν ανύπαρκτη, η δε εκμετάλλευση των φυσικών καλλονών και πόρων δεν έγινε ποτέ!

Είναι απαραίτητη η δημιουργία ξενώνος και επίσης ξενώνων από την ιδιωτική πρωτοβουλία (Δυστυχώς δεν έγινε αξιοποίηση από τους κατοίκους του χωρίου μας του προγράμματος Λίντερ - Leader). Η αποκάλυψη και αξιοποίηση του σπηλαίου της Αγίας Τριάδας, η δημιουργία υπαίθριου μουσείου καταργηθέντων υδρόμυλων, η αξιοποίηση των πηγών (κεφαλαριών), η τουριστική ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής με αξιοποίηση του θεάτρου του αρχαίου Ορχομενού που βρίσκεται σε μαρασμό επί πολλά χρόνια με μόνο έργο την οδική πρόσβαση, σε αυτό που έγινε πριν πολλά χρόνια με ενέργεια του τέως Δημάρχου Λεβιδίου κ. Νίκου Πραγκαστή (η νυν δημοτική αρχή «αγρόν» ηγόρασε) είναι βασικά έργα που η εκτέλεση τους θα συντελέσει τα μάλα στην τουριστική ανάπτυξη του χωριού μας.

Λαογραφικό Μουσείο

Η δημιουργία λαογραφικού μουσείου κρίνεται τελείως απαραίτητη για να διασωθούν η Ιστορία και η παράδοση του χωριού μας. Θέμα ευθύνης της τοπικής αυτοδιοίκησης σε συνεργασία με τους πολιτιστικούς συλλόγους του χωριού. Στην κατεύθυνση αυτή, δυστυχώς, δεν έχει γίνει τίποτε!

Κατασκευή Εισόδου στο Χωριό μας

Πριν από πέντε περίπου χρόνια είχαν διατεθεί από την Πολιτεία 72.000.000 δρχ. (24.300 ευρώ περίπου) για την κατασκευή εισόδου στο χωριό μας. Το έργο δεν έγινε ποτέ! Κανείς δεν ξέρει τι έγιναν τα χρήματα αυτά. Οχλήσεις στον Δήμαρχο Λεβιδίου, τι απέγινε η πίστωση αυτή, ουδεμίας έτυχαν απάντησης! (Συνήθης τακτική του Δημάρχου να μη δίνει καμμία απάντηση σε ότι τον ρωτούν!)

Χοιροστάσια

Τα χοιροστάσια είναι βασικά για την οικονομία του χωριού μας, αρκεί να τηρούνται οι προδιαγραφές και οι κανονισμοί της πολιτείας για την εγκατάσταση τους και τον τρόπο λειτουργίας. Στο χωριό μας λειτουργούν πολλές μονάδες χοιροτροφίας, πλην όμως υπάρχουν υπόνοιες ότι δεν λειτουργούν σύμφωνα με τον νόμο. Ο έλεγχος τηρήσεως του τρόπου εγκαταστάσεως και λειτουργίας είναι ευθύνη της Διεύθυνσης Υγείας και Πρόνοιας / Τμήμα Υγιεινής και Προστασίας Υγείας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας (ΝΑΑ), της οποίας τις αποφάσεις λήψεως μέτρων πρέπει να εκτελεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση (ΤΑ). Για ένα απ' αυτά τα χοιροστάσια του κ. Δημοσθένη Δεληγιάννη έχει εκδοθεί σχετική απόφαση από την παραπάνω Υπηρεσία της ΝΑΑ τον Ιούνιο του 1999 για την άμεση απομάκρυνση του χοιροστασίου αυτού που βρίσκεται εντός κατοικημένης περιοχής του χωριού μας και μολύνει το περιβάλλον. Η απόφαση αυτή ουδέποτε εφαρμόστηκε από τον Δήμαρχο Λεβιδίου! Με την επέμβαση του Συλλόγου του χωριού μας «Των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών Η ΠΡΟΟΔΟΣ» προς την ΝΑΑ διετάχθη πάλι τον Μάρτιο του 2002 ο Δήμαρχος Λεβιδίου να μεριμνήσει για την εφαρμογή της απόφασης. Φυσικά καμμία ενέργεια δεν έγινε από τον κ. Δήμαρχο που, σκανδαλωδώς, αδιαφόρησε τελείως για το πολυτιμότερο αγαθό, την υγεία των κατοίκων του χωριού προβάλλοντας διάφορες αστήρικτες δικαιολογίες εμπλέκοντας και την Περιφερειακή Διοίκηση Πελοποννήσου, τελείως αναρμόδια για το υπόψη πρόβλημα που το χειρίζεται η ΝΑΑ. Το θέμα παραμένει ακόμη εκκρεμές και η δυσοσμία και η εστία κουνουπιών ταλαιπωρούν τους κατοίκους του χωριού με αδιάφορους θεατές την υπεύθυνη Τοπική Αυτοδιοίκηση και την Διεύθυνση Υγείας και Πρόνοιας της ΝΑΑ που ουδόλως ασχολήθηκε να διαπιστώσει εάν εφαρμόζονται οι αποφάσεις της!

Μετονομασία του Δήμου Λεβιδίου

Με την εφαρμογή του Καποδιστριακού Νόμου για την συνένωση των Κοινοτήτων σε Δήμους συγκροτήθηκε από τις Κοινότητες της περιοχής Δήμος με το όνομα Δήμος Λεβιδίου αντί του προταθέντος από την αρμόδια επιτροπή «Δήμος Ορχομενού» που καλύπτει ιστορικά και γεωγραφικά όλη την περιοχή. Άγνωστο για ποίους λόγους, παρασκηνιακούς προφανώς, δεν εφαρμόστηκε η πρόταση της επιτροπής. Ο νυν Δήμαρχος, το 1998, υπεσχέθη δημοσίως, ψηφοθηρικά προφανώς, προεκλογικά και μετά την εκλογή του ότι θα δρομολογήσει τις διαδικασίες μετονομασίας του Δήμου! Τούτο ουδέποτε έπραξε, προβάλλοντας διάφορες σοφιστικές δικαιολογίες καίτοι οι Δημότες του χωρίου μας τον ετίμησαν με την ψήφο τους ακριβώς λόγω της υποσχέσεως αυτής. Τα συμπεράσματα ας τα βγάλουν οι αναγνώστες σας.

Ύδρευση - Άρδευση του Χωριού μας

Για κάθε μία απ' αυτές τις λειτουργίες (Ύδρευση σπιτιών -άρδευση περιβολιών) υφίσταται ξεχωριστό δίκτυο με προβληματική λειτουργία και των δύο δικτύων, οφειλόμενη στην ανεπάρκεια του νερού για την ικανοποίηση των αναγκών αυτών. Ο Δήμος Λεβιδίου εκτελεί νέο έργο συνενώνοντας τα δύο δίκτυα σε ένα, το οποίο δεν υπάρχει περίπτωση να εξυπηρετήσει, ταυτόχρονα, και τις δύο ανάγκες ύδρευσης και άρδευσης με διαρκή λειτουργία 24 ώρες το 24ωρο και 365 ημέρες το χρόνο, ώστε να υπάρχει διαρκής ροή νερού για την ύδρευση. Από έρευνα που έκανε πολιτικός Μηχανικός του χωριού μας διαπιστώθηκε ότι το έργο αυτό γίνεται χωρίς προηγουμένως να συνταχθεί σχετική μελέτη! Πλήρης ερασιτεχνισμός! Όμως ο κ. Δήμαρχος προβάλλει το έργο ως έργο πνοής και ως δική του επιτυχία.

ΦΙΛΙΚΟΙ ΔΕΣΜΟΙ

ΕΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ-ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΣΑΛΠΙΓΚΤΗ ΓΕΩΡΓΙΟ ΑΘ. ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗ

Η αποβιώσασα φέτος το Μάρτιο Παναγιώτα συζ. Γεωργ. Αμανατίδη, κόρη του Κανδυλαίου υπαξ/κού και αρχισαλπιγκτή του Στρατού Γεωργίου Αθανασ. Ξηρογιάννη, άφησε λίγο πριν πεθάνει, στο σύζυγό της, μαζί με άλλα κειμήλια κι ένα ευχαριστήριο γράμμα του παπα-Χαράλαμπου προς τους γονείς της, το οποίο της είχε παραδώσει η μητέρα της Δήμητρα και το φύλαγε «ως κόρην οφθαλμού».

Το γράμμα είναι γραμμένο την 27-6-1938 στην Τρίπολη, στο σπίτι του Γεωργίου Ξηρογιάννη όπου εφιλοξενείτο, ως ιεροδιάκονος ακόμη, ο παπάς.

Οι δυο τους ήσαν φίλοι επιστήθιοι ή, όπως λέμε οι Καντυλαίοι, «φίλοι άκρηντοι». Η φιλία τους επισφραγίστηκε αργότερα και με κουμπαριό. Ο παπάς εβάφτισε τον τρίτο παιδί του φίλου του, τον αείμνηστο Θανάση.

Μεσ' απ' αυτό το γράμμα ο παπα-Χαράλαμπος αφήνει να ξεχειλίσουν τα αγνά συναισθήματά του προς το φίλο και την οικογένειά του, που του παραστάθηκαν και τον φιλοξένησαν όσον καιρό εχρειάσθη για να περατώσει το σκοπό του.

Το δημοσιεύουμε ως μαρτυρία άλλων καιρών και άλλων ανθρώπων. Και στη μνήμη αυτών των ανθρώπων που μόχθησαν πολλά, αλλά στάθηκαν όρθιοι και έμειναν άνθρωποι.

Αγαπημένη μου συντροφιά
Γιώργο και Δήμητρα

Είναι λίγες στιγμές που ακόμη είμαι μαζί σας γιατί σε λίγο θα φύγω και θα χωρισθούμε αν όχι δια παντός, αλλά για αρκετόν χρονικόν διάστημα οπόταν ελπίζω να

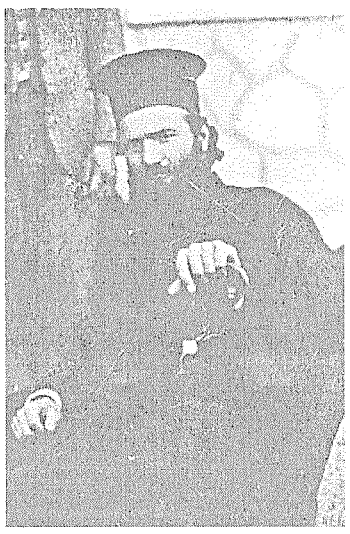

Ο παπα-Χαράλαμπος Σπηλ. Δεληγιάννης την 15-8-1937 -ιεροδιάκονος τότε- στο σχολείο Κανδύλας

ξανασυναντηθούμε άλλα όχι για πάντα γιατί η υπηρεσία σας είναι τοιαύτη ώστε δεν είναι δυνατόν να βλεπόμαστε πάντοτε.

Ήλθεν του χωρισμού η ώρα και θα χωρίσωμε. Επειδή όμως μου είναι αδύνατον να βρω και καταλλήλους λέξεις, λόγω της συγκινήσεώς μου που σας αφήνω, δια των οποίων ήθελον σας εκφράσει τας απείρους μου ευχαριστίας δια την τόσον θερμήν αγάπην που με περιεβάλατε καθ' όλον αυτό το χρονικόν διάστημα, δια τας μεγάλας μα πολύ μεγάλας περιποιήσειες, δια το μεγάλο σας ενδιαφέρον εις όλας μου τας περιστάσεις και χαράς και λύπης, δια τον μεγάλον πόθον που είχατε και έχετε για την καλήν αποκατάστασίν μου, διά την προθυμίαν σας σε όλας τας οικονομικάς μου δυσχερείας, δια την μεγάλην σας εμπιστοσύνην που μου είχατε και έχετε σε οποιαδήποτε περίστασιν και στιγμήν, αλλά και δια την εν γένει ευχάριστον ζωήν που περάσαμε, για όλα αυτά δεν μπορώ, λέγω, αυτήν την στιγμήν, όταν σας ατενίζω, να εύρω λέξεις καταλλήλους δια να σας εκφράσω την μεγάλην μου ευχαρίστησιν. Και επειδή, ως προείπον, η συγκίνησίς μου είναι μεγάλη διότι σας εγκαταλείπω και δεν μπορώ προφορικώς να σας εκφράσω αυτά τα οποία σας γράφω, γι' αυτό έκρινα καλόν να σας τα γράψω σε αυτό το τετράδιον, που και για αυτό ακόμη λυπούμαι, γιατί δεν θα το ξαναπιάσω στα χέρια μου για να γράψω, όπως έγραφα πάντα, τα ψώνια και τους λογαριασμούς μας. Η ψυχή μου, αγαπητοί μου Γεώργο και Δήμητρα, για σας αισθάνεται πάρα πολλά και θέλει να σας τα πει. Αλλά έρχεται η συγκίνησις και την πνίγει.

Γεώργο - Δήμητρα, πολύ καλά ξεύρω ότι το ενδιαφέρον σας για μένα το εδείξατε ευθύς εξ αρχής και αφ' ότου ήρχισα τον αγώνα δια την επιτυχίαν του σκοπού μου. Είναι φανερόν ότι για μένα θυσιάσατε τα πάντα και χρήματα και συμβουλάς και κόπους και νουθεσίας και το σπουδαιότερον ότι κανέναν δεν λάβατε υπ' όψιν σας ούτε συγγενείς ούτε φίλους, αλλά εμέ υποστηρίξατε μετά φανατισμού και οικονομικώς και ηθικώς. Πώς λοιπόν εγώ είναι δυνατόν να ξεχάσω τας τόσον μεγάλας ευεργεσίας; Πώς είναι δυνατόν να ξεχάσω τον αγαπημένον μου Γιώργο που, ό,τι και αν μου παρουσιάσθη, ευρέθη μπροστά και πρόθυμος; Πώς να ξεχάσω την Δημητρούλα που για να με ευχαριστήση εστερείτο και αυτόν του φαγητού της; Πώς να ξεχάσω την Δήμητρα που έστω και μελαγχολικός καμιά φορά αν ήμουν και με έβλεπεν αμέσως εσπάραττεν η καρδιά της με τας λέξεις: «λαχτάρα μου τι έχεις;».

Πώς να ξεχάσω! Πώς να ξεχάσω τας ψυχάς αυτών - ποτέ μα ποτέ εφ' όσον ζω - Και όχι μόνον δεν θα ξεχάσω αλλά πάντα θα εύχομαι εις τον Πανάγαθον Θεόν μας να τους χαρίζει υγείαν και ευτυχίαν - Ακόμη δε περισσότερον θα εύχομαι όπως ο Θεός εκπληρώσει τον μεγάλον σας πόθον ο οποίος είναι η απόκτησις ενός αγοριού. Και όποιον άλλον πόθον έχετε, εγώ θα εύχομαι στον Θεόν να σας τον εκπληρώσει. Τί άλλο να προσφέρω εγώ ως αντάλλαγμα των μεγάλων αυτών ευεργεσιών; Δεν έχω τίποτε γιατί είμαι δυστυχής, τώρα είμαι σαν το πουλάκι που βγαίνει από το αυγό. Είμαι σαν την σταγόνα της δροσιάς στο κλαρί. Ομολογώ δεν έχω δύναμιν υλικήν δια να προσφέρω και εγώ κάτι ως δώρον εις αντάλλαγμα των μεγάλων περιποιήσεων. Δεν έχω τέτοιο πράγμα. Έχω όμως κάτι τι άλλο, πιο μεγάλο, πιο τρανό!

Έχω καλήν καρδιά και μεγάλην ψυχήν για σας, και δεν θα είναι στιγμή που να μην σας ενθυμούμαι, που να μην σας μνημονεύω, που να μην εύχομαι.

Δεν θα υπάρξη λέγω ούτε στιγμή που να μην σας ενθυμούμαι. Πάντα, ναι πάντα, θα σας ενθυμούμαι και θα σας αναγνωρίζω για

Ο Γεώργιος Αθαν. Ξηρογιάννης μόνιμος υπαξ/κός του Ελλην. Στρατού, αρχισαλπιγκτής την 1-11-1935 στην Αθήνα

προστάτας, για αδελφούς.

Και τώρα σας αφήνω και φεύγω.

Γεια σας αγαπητοί μου αδελφοί! γεια σας καλή μου συντροφιά! Γειά σου πατερούλη.

Γεια σας... γεια σας... γεια σας. Σας φιλώ χίλιες φορές. Πολύ δε περισσότερο τον αγαπητόν μου «νιό» (Γιαννούλα) την μοναδική μου συντροφιά που όλες μου οι στενοχώριες με αυτήν περνούσαν.

Γεια σας, γεια σας καλή αντάμωση.

Σας φιλώ ο αγαπητός σας Παπάς

Διαβάστε το καλά και πολλές φορές για να νιώσετε την ψυχικήν μου κατάστασιν που ευρίσκομαι αυτήν την φοράν.

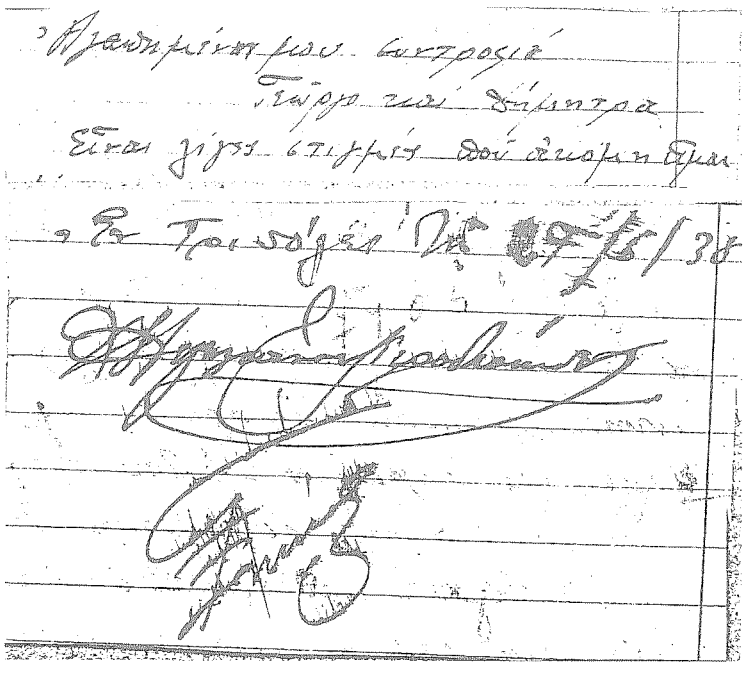

Οι υπογραφές των δύο φίλων

ΤΟ ΚΑΝΤΥΛΑΪΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

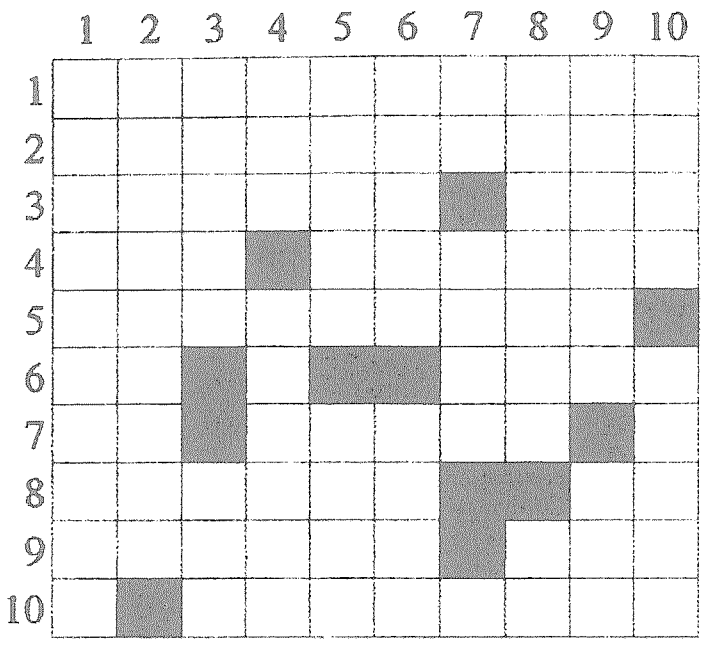

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Ομηρικό ρήμα στον αόρ. που το λένε οι Καντυλαίοι ως σύνθετο και η σημερινή του σημασία είναι: αγανάκτησα προσπαθώντας να φέρω κάτι εις πέρας.
2. Έμπαινε στο στοιχερό κατά το αλώνισμα και κρατούσε με σχοινί τα ζώα (ονομ. πληθ.)
3. Η εργασία σκεπάσματος του καλυβιού με ραφήνα - Ένας, στην αρχαία γλώσσα.
4. Σημαίνει και τον καλοπερασάκια (αιτ.) - Το βάζανε πάντοτε σε ειδικές σακούλες.
5. Λατινική λέξη για την ιματιοθήκη.
6. Το ελληνικό 33 (αντιστρ.) - Γράμμα του αλφαβήτου μας.
7. Δηλωτικά ποιότητας - Ψάλλεται κατά τις χειροτονίες.
8. Το καντυλαίικο «εννοεί» (αντιστρ.) - Μουσική νότα (αντιστρ.)
9. Όμορφος νέος τον οποίο ερωτεύτηκε η Αφροδίτη (αιτ. αντιστρ.) - Το τυρόγαλο στη λόγια ονομασία του (αιτ. δημ.).
10. Με το αρνητικό μόριο «δεν» μπροστά, σημαίνει ότι δεν πίνω πολύ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Συναγωνίζομαι με άλλους για να βγει ο πρώτος.
2. «Η Μάρω ξέρει πλειότερα κι... το Γιάννο».
3. Καντυλαίικο παρατσούκλι αλλά και υπουργικό επώνυμο - Τοπικό επίρρημα.
4. Έτσι σχεδόν τρώνε τα κρέατα οι Γάλλοι (αντιστρ.) - Οδηγούν και κοπάδια (γεν. πληθ. καθαρ.).
5. Κοψιές (καθαρ. ονομ. πληθ.) - Κηδεία.
6. Αν το διαβάσεις κανονικά... τραγουδάει, αν το διαβάσεις αντιστρόφως... δεν μιλάει καθόλου - Σημαντικό μέρος μιας παλιάς προίκας (αντιστρ.).
7. Διαζευκτικό της Αγγλικής (αντιστρ.) - Έτσι παίρνεις από όμοια όταν δεν διαλέγεις.
8. Σημαίνει και τον επικεφαλής (γεν. εν.) - Ό,τι και το 7 κάθ. α'.
9. Ρωμαίος στρατηγός που κατέλαβε την Κόρινθο και έκαμε την Ελλάδα ρωμαϊκή επαρχία (εδώ ανορθόγραφα, αντιστρ.) - Συμπεραίνει.
10. Αν διαβαστεί κανονικά είναι το όνομα της Μοίρας, «της αιωνίως και αμετατρέπτως κυβερνώσης», αν διαβαστεί αντιστρόφως το όνομα μιας ηπείρου - Πληθυντικός... πλήθους (ουδ. ονομ.).

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

(Δημοσιεύονται ποσά άνω των 20 Ευρώ)

Κούκλης Αντώνιος, ιερέας	20 Ευρώ
Μαριγώ Τούντα	100 $ Καναδά
Εμμανουήλ Διακονικολάου	50 $ Αυστραλίας
Νικόλαος Προκόπος του Ιωάννη	20 Ευρώ
Μαρία Καρζή-Τερζή	30 $ Αμερικής
Ρούλα Δεληγιάννη του Χαραλ.	30 Ευρώ
Σταυρούλα Κατραλή Χα Χαραλ.	20 Ευρώ
Χριστίνα Κατραλή του Χαραλ.	20 Ευρώ
Κων/να Δεληγιάννη του Παναγ.	20 Ευρώ
Μωραΐτου Τούλα	20 Ευρώ
Παναγιώτης Δάλκος	20 Ευρώ
Ουρανία Φασουλή-Δάλκου του Γεωρ.	20 Ευρώ
Νάνου-Χουντάλα Ελένη του Βασιλείου	20 Ευρώ
Κων/νος Μίχας του Δημητρίου	30 Ευρώ
Αθανάσιος Γεώργου	20 Ευρώ
Χρήστος Βαγγόπουλος Αντων.	100 Ευρώ
Βασίλειος Χουντάλας του Ιωάννη	100 Ευρώ
Δεσινιώτης Δημήτριος	100 Ευρώ
Μίχας Γεώργιος του Κων/νου	30 Ευρώ
Νικόλαος Προκόπος του Ιωάννη	50 Ευρώ
Παπουτσής Αθανάσιος	70 Ευρώ
Παναγιώτης Κωστούρος του Ιωάννη	20 Ευρώ
Παναγιώτης Δεληγιάννης του Ιωάννη	50 Ευρώ
Θεοδόσης Τσεμεντζής	20 Ευρώ
Γεώργιος Κούσουλας του Κων/νου	100 $ Αυστραλίας
Δημήτριος Γιαννακόπουλος του Αγγελή	100 $ Αυστραλίας
Ιωάννης Βαρδουνιώτης του Μιχαήλ	150 $ Αμερικής
Στριφτόμπολας Χαράλαμπος του Δημ.	100 $ Καναδά
Χριστίνα Φακλή-Ευσταθίου (εις μνήμην γονέων)	100 $ Αμερικής
Δημήτριος Πετμεζάς του Γεωργίου	35 $ Αμερικής
Νικόλαος Πετμεζάς του Γεωργίου	35 $ Αμερικής
Ιωάννης Λαγός του Παναγιώτη	35 $ Αμερικής
Καστούμη-Βαρδουνιώτη Χρυσάφω	61,40 Ευρώ
Τζένη Μπάρλα	40 $ Καναδά
Βαρδουνιώτης Μαρίνος του Παν.	15 Ευρώ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Παναγιώτης Δημητρέλης και η σύζυγός του Παναγούλα το γένος Μιχ. Δημητροπούλου απόχτησαν το πρώτο παιδί τους - αγόρι, την 18-6-2005.

- Ο Θεοφάνης Χρ. Ζερβογιάννης και η σύζυγός του Σοφία το γένος Βασ. Δρόσου απόχτησαν το πρώτο παιδί τους - κορίτσι, την 22-7-2005.

- Ο Γεώργιος Καμπέρης και η σύζυγός του Νεκταρία το γένος Ιωαν. Δημητροπούλου απόχτησαν το πρώτο παιδί τους - κορίτσι, την 3-9-2005.

- Ο Παναγιώτης Γεωργ. Ζερβογιάννης και η σύζυγός του Παναγιώτα το γένος Μπεκιάρη απόχτησαν το τρίτο παιδί τους - αγόρι την 8-9-2005.

- Ο Ιωάννης Φωτ. Προκόπος και η σύζυγός του Ελευθερία το γένος Χρ. Κωστούρου απόχτησαν το δεύτερο παιδί τους - κορίτσι, την 14-9-2005.

- Ο Κων/νος Χρ. Κωστούρος και η σύζυγός του Βασιλική το γένος Γεωργ. Προκόπου απόχτησαν το δεύτερο παιδί τους - κορίτσι, την 15-9-2005.

- Ο Μάνος Βιτσαξάκης και η σύζυγός του Χριστίνα το γένος Αναστ. Οικονομοπούλου απόχτησαν το πρώτο παιδί τους - κορίτσι, την 20-9-2005.

- Ο Παναγιώτης Γ. Ζωγόγιαννης και η σύζυγός του Σωτηρία το γένος Γεωργ. Λαρδίκου απόχτησαν το δεύτερο παιδί τους - αγόρι, την 28-9-2005.

- Ο Ευάγγελος Νικ. Ξηρογιάννης και η σύζυγός του Θεοδώρα απόχτησαν το τρίτο παιδί τους - αγόρι την 30-9-2005.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο Μάκελ Rael και η σύζυγός του Φωτούλα, κόρη του Θεοφάνη και της Αγλαΐας Μερκούρη (Βέλου), εβάφτισαν στον ι. ναό «Ευαγγελίστρια» Νέας Ερυθραίας, την 3-7-2005, το δεύτερο παιδί τους που ονομάστηκε Νικόλαος - Θεοφάνης. Νουνός ήταν ο αδελφός της μητέρας Παναγιώτης Θεοφ. Μερκούρης.

- Ο Γεώργιος Κων. Στριφτόμπολας και η σύζυγός του Κων/να το γένος Ι. Ζερβογιάννη εβάφτισαν στον ι. ναό «Ζωοδόχος Πηγή» Κανδύλας την 20-8-2005 το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Κωνσταντίνος.

Νουνά ήταν η κ. Ιωάννα Παπάζογλου.

- Ο Κων/νος Νικ. Ξηρογιάννης και η σύζυγός του Ιωάννα το γένος Βεργάκη εβάφτισαν στο μοναστήρι Κανδύλας την 20-8-2005 το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Χρήστος.

- Ο Βασίλειος Αγγελακόπουλος και η σύζυγός του Δήμητρα το γένος Ηλία Μερκούρη εβάφτισαν στον ι. ναό Ζωοδόχου Πηγής Στεμνίτσας την 20-8-2005 το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Χαράλαμπος.

Νουνά ήταν η κ. Ιουλία Δρακοπούλου.

- Ο Φώτης Αντ. Βαρδουνιώτης και η σύζυγός του Παναγιώτα το γένος Γεωργ. Προκόπου εβάφτισαν στον ι. ναό «Γέννησις Χριστού» Κανδύλας την 23-8-2005 το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Αντώνης.

Νουνός ήταν ο Σταύρος Παναγ. Μούργελας.

- Ο Κων/νος Χρ. Μπίσιας και η σύζυγός του Ειρήνη το γένος Παυλή εβάφτισαν στον ι. ναό «Ζωοδόχος Πηγή» Κανδύλας την 27-8-2005 το τέταρτο παιδί τους που ονομάστηκε Μιχαήλ.

Νουνά ήταν η κ. Χρυσούλα Μιχ. Δεληγιάννη.

- Ο Πέτρος Βασ. Κωστούρος και η σύζυγός του Σπυριδούλα εβάφτισαν στον ι. ναό «Γέννησις Χριστού» Κανδύλας την 27-8-2005 το δεύτερο παιδί τους που ονομάστηκε Θεοφάνης.

Νουνός ήταν ο Χρήστος Χαρ. Μούργελας.

- Ο Κων/νος Θεοφ. Σαράντος και η σύζυγός του Παναγιώτα το γένος Αθαν. Δεληγιάννη εβάφτισαν στον ι. ναό «Παμμεγίστων Ταξιαρχών» Κανδύλας την 3-9-2005 το δεύτερο παιδί τους που ονομάστηκε Θεοφάνης.

Νουνοί ήταν ο Κώστας και η Ντίνα Οικονομοπούλου.

- Ο Ηλίας Ιωαν. Κουρτέσης και η σύζυγός του Σοφία το γένος Ραχανιώτη εβάφτισαν στον ι. ναό «Αγία Τριάς» Κανδύλας την 10-9-2005 το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Ιωάννης.

Νουνός ήταν ο Σπήλιος Παν. Δεληγιάννης.

- Ο Χρήστος Ευθ. Παντολέων και η σύζυγός του Ελένη το γένος Σαμαρά εβάφτισαν στον ι. ναό «Άγιος Ανδρέας» Λαμπρινής Αθηνών την 11-9-2005 το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Φίλιππος.

Νουνοί ήταν η Θεοδώρα Σαμαρά και ο σύζυγός της Αλέξανδρος Γιαννέλος.

- Ο Βασίλειος Ρουμελιώτης και η σύζυγός του Γεωργία το γένος Χρίστου Ζερβογιάννη εβάφτισαν στα Ίσθμια Κορινθίας την 25-9-2005 το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Αγγελική.

- Ο Γιέσπερ Μάγιερ και η σύζυγός του Γεωργία το γένος Φιλίππου Δρόσου εβάφτισαν στον ι. ναό «Αγία Μαρίνα» Νέας Μάκρης την 25-9-2005 τον πρωτότοκο γιό τους που ονομάσθηκε Φίλιππος.

Οι ευτυχείς γονείς εδεξιώθηκαν τους Έλληνες και ξένους καλεσμένους τους στο ξενοδοχείο «ΜΑΤΙ».

- Ο Γεώργιος Παναγ. Μπελεσιώτης και η σύζυγός του Αικατερίνη εβάφτισαν στον ι. ναό «Κοίμησις Θεοτόκου» Πετρουπόλεως των 1-10-2005 το πρώτο παιδί τους που ονομάστηκε Ελένη.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Δημήτριος Τρυφ. Νικολόπουλος από το Πράσινο Γορτυνίας και η Βασιλική Ηλία Παντολέων έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου την 17-9-2005.

Ευχόμαστε να ζήσουν και καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

- Ο Δημήτριος Δημ. Ευσταθίου και η Μαρία Θεοφ. Βαρδουνιώτη από το Σικάγο παντρεύτηκαν την 21-8-2005 στον ι. ναό Παμμ. Ταξιαρχών Κανδύλας.

- Ο Νικόλαος Γεωργ. Δρόσος και η Χαρίκλεια Παρασκ. Ηλιοπούλου παντρεύτηκαν την 3-9-2005 στον ι. ναό Αγίας Φωτεινής Αρχαίας Μαντινείας.

- Ο Οδυσσέας Χρ. Μητσόπουλος και η Σοφία Ιωαν. Ζερβογιάννη παντρεύτηκαν την 4-9-2005 στον ι. ναό Παμμ. Ταξιαρχών Κανδύλας.

- Ο Micam Bailey και η Στεφανή, κόρη του Αλέκου Ζερβογιάννη (Μπάκαλου) και της Παναγιώτας Ζερβογιάννη το γένος Ιωαν. Λαγουδάκη, που ζουν στις ΗΠΑ, παντρεύτηκαν την 10-9-2005 στον ι. ναό Αγίου Νεκταρίου Κανδύλας. Το γαμήλιο δείπνο εδόθη στην αίθουσα του Κώστα Ζιαζιά. Παρέστησαν πολλοί και εκλεκτοί προσκεκλημένοι.

- Ο Γεώργιος Σπάθης και η Θεοδώρα Στέλιου Τσεπούρα παντρεύτηκαν την 11-9-2005 στην Πάτμο. Η μητέρα της νύφης Ντίνα έλκει την καταγωγή εκ μητρός από την Κανδύλα και μένουν στο Durban Νοτ. Αφρικής.

- Ο Αθανάσιος Κυνηγάρης και η Ζωή Μάργαρη, κόρη του καθηγητή Οικολογίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου κ. Νίκου Μάργαρη και της Ελένης Μάργαρη το γένος Γεωργίου Κωστούρου από Κανδύλα, παντρεύτηκαν την 17-9-2005 στον Ι. Ναό Παμμ. Ταξιαρχών στις Μηλιές Πηλίου.

- Ο Χαράλαμπος Δημ. Αγριοστάθης και η Μαρία Παναγ. Πρώιμου παντρεύτηκαν την 2-10-2005 στον ι. ναό «Μεταμόρφωσις Σωτήρος» Τρίπολης.

Ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στον Άσσο Κορινθίας την 19-7-2005 και εκηδεύτη την επομένη στην Κανδύλα η Αικατερίνη χήρα Βασιλ. Φωτοπούλου, ετών 102.

- Πέθανε την 24-7-2005 στην Αθήνα και εκηδεύτη την επομένη στο Βύρωνα η Άννα συζ. Βασιλ. Στυλ. Μερκούρη, ετών 58.

- Πέθανε και εκηδεύτη στον Άσσο Κορινθίας την 1-8-2005 ο Αγγελής Κων. Ζιαζιάς, ετών 88.

- Πέθανε στο Σικάγο την 16-8-2005 και εκηδεύτη την 21-8-2005 στον Παλαιόπυργο η Κωστούλα Σιάννη, σύζυγος του γιατρού Γεωργίου Ι. Σιάννη, ετών 57.

- Πέθανε στην Τρίπολη την 20-8-2005 και εκηδεύτη στην Κανδύλα την επομένη ο Χρήστος Γεωργ. Προκόπος, ετών 88.

- Πέθανε και εκηδεύτη στον Άσσο Κορινθίας την 6-9-2005 η Μαρία χήρα Ευαγγ. Βαγενά το γένος Μιχ. Κουϊμελή, ετών 85.

- Πέθανε και εκηδεύτη στο Λυγουριό Αργολίδος την 13-9-2005 η Αθανασία χήρα Αποστολ. Χουντάλα, ετών 107.

- Πέθανε και εκηδεύτη στη Γερμανία η Παναγιώτα Γεωργ. Βαρδουνιώτη (σύζυγος Ιωάννου Κουρλέση) την 13-9-2005, ετών 63.

- Πέθανε και εκηδεύτη στις ΗΠΑ την 17-9-2005 ο Κων/νος Μιχαήλ Βαρδουνιώτης, ετών 68.

- Πέθανε στην Αθήνα και εκηδεύτη στον Κόκκινο Μύλο Αττικής την 12-10-2005 η Ιωάννα - Μαρία Βασιλ. Παντολέων, 6 μηνών.

- Πέθανε στην Τρίπολη την 17-10-2005 και κηδεύτηκε στην Κανδύλα την επομένη η Γεωργία χήρα Σπύρου Αγριοστάθη, ετών 92.

- Πέθανε την 17-10-2005 και εκηδεύτη την επομένη στο Λέχαιο (Αγ. Γεράσιμος) Κορινθίας ο Ντίνος Ιωάν. Καρζής, ετών 74.

- Σκοτώθηκε σε αυτοκινητικό δυστύχημα που έγινε στο Στενό Τριπόλεως τις πρωϊνές ώρες της 22-10-2005 και εκηδεύτη την επομένη, πανδήμως, στην Κανδύλα ο Αντώνιος Αθαν. Δεληγιάννης, ετών 40.

Τους οικείους των εκλιπόντων συλλυπούμεθα εγκαρδίως.

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Την Κυριακή 14η Αυγούστου στην Εκκλησία της Αγίας Ειρήνης, Τορόντο, ετελέσθη ετήσιο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της μακαρίτισσας Γεωργίας χήρας Δήμου Στριφτόμπολα.

Στην επιμνημόσυνο δέηση παρευρέθηκαν αρκετοί πατριώτες Κανδυλαίοι.

Μετά το τέλος της λειτουργίας, τα παιδιά της μακαρίτισσας, κάλεσαν όλους τους παρευρισκομένους συγχωριανούς, στο εστιατόριο του γιού της Παναγιώτη Στριφτόμπολα, και προσεφέρθη πλήρες γεύμα στον άνετο υπόστεγο περίβολο του εστιατορίου. Οφείλω να αναφέρω δε, ότι για αρκετά χρόνια μετά το θάνατο του Γερο-Δήμου τα παιδιά της την έφερναν πολύ τακτικά μαζί τους στο Τορόντο όπου παρέμενε για αρκετά διαστήματα κάθε φορά. Παρευρίσκετο τακτικά στους χορούς και στις συγκεντρώσεις του Συλλόγου μας, καταδεκτική, ευχάριστη, με το γέλιο και την καλοσύνη που την διέκρινε. Ήταν ευτυχισμένη με τα παιδιά της χωρίς να την κουράζει η ξενιτιά. Ας είναι ελαφρό το χώμα που την σκεπάζει και η μνήμη της αιωνία.

ΣΤΙΧΟΙ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΔΟΚΗΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΥ ΠΑΡ. ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗ

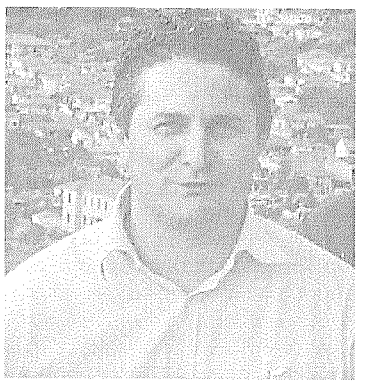

Συμμετέχοντας στο πένθος για τον άδικο χαμό του ΣΤΕΛΙΟΥ ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗ, ο Μαρίνος Παναγ. Βαρδουνιώτης μας έστειλε το ακόλουθο γράμμα:

Στις 3-7-05 έφυγε από τη ζωή ο Στέλιος Παρ. Ξηρογιάννης στην ηλικία των 40 μόλις χρόνων χωρίς να προλάβει να χαρεί τα έργα του και την οικογένειά του.

Στην κηδεία του παραβρέθηκε πολύς κόσμος, συγγενείς και φίλοι.

Μια εικόνα που είδα στο πρόσωπο του Στέλιου ένα ύφος χαμόγελου ήταν νεκρός - ζωντανός. Νόμιζες ότι θ' ανοίξει τα μάτια του να σου μιλήσει. Το γεγονός αυτό ήταν πολύ θλιβερό.

Στη μνήμη του αφιερώνω το παρακάτω **μοιριολόι:**

Στέλιο, γιατί εβιάστηκες
τόσο νωρίς να φύγεις;
Γιατί, ρε Στέλιο, άργησες
σήμερα να γυρίσεις;
Γιατί βαριά κοιμήθηκες,
Δε θέλεις να ξυπνήσεις;

Στέλιο, ήρθαν οι φίλοι σου
και όλοι οι συγγενείς σου.
Για σήκ' απάνω να τους δεις
και να τους χαιρετήσεις
γιατί σε περιμένουνε
να τους καλοκαρδίσεις.
Εδώ είν' όλοι οι συγγενείς
εδώ είν' και τα παιδιά σου
μα συ δεν τους περίμενες
να τους ειπείς ένα γειά σου.

Στέλιο, σου κρέν' η μάνα σου
και όλο σου φωνάζει,
μα συ κοιμάσαι ήσυχος
καθόλου δεν σε νοιάζει.
Στέλιο, η μάνα σου θρηνεί
και βαρυναστενάζει.
Γιατί της έβαλες καημό;
της έβαλες μαράζι;

Αντίο για πάντα ΣΤΕΛΙΟ!

Μαρίνος Βαρδουνιώτης

Για τον ίδιο λόγο και η Παναγούλα συζ. Δημ. Βαρδουνιώτη, το γένος Στυλ. Χουντάλα, μας έστειλε το ακόλουθο ποίημα:

ΣΤΟΝ ΑΞΕΧΑΣΤΟ ΣΤΕΛΙΟ

Εγώ ένα γράμμα έγραψα
στο Σύλλογο να στείλω.
Θέλω να τους συλλυπηθώ
για τον καλό τους φίλο,
το Στέλιο!

Γονατιστής,* γονάτισες,
Στέλιο, στο καφενείο
κι είπες για πάντα στο χωριό
το ύστερνό σου «αντίο».

Γονατιστής, γονάτισες,
γιορτή πολύ μεγάλη,
και τότε σε σημάδεψε
ο Χάρος στο κεφάλι.

Από μικρός 'νειρεύοσουν
πολύ ψηλά να φτάσεις
και τώρα τα παράτησες
χωρίς να τα χορτάσεις.

Άφησες μια τριανταφυλλιά
με τέσσερα μπουμπούκια
και τώρα μόνος τριγυρνάς
στου Χάρου τα κουτούκια.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει.

Ευχαριστώ πολύ.

Παναγούλα Βαρδουνιώτη

*«Της Γονατιστής»: Έτσι λένε οι Καντυλαίοι τη γιορτή της Πεντηκοστής.

ΜΝΗΜΗ ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

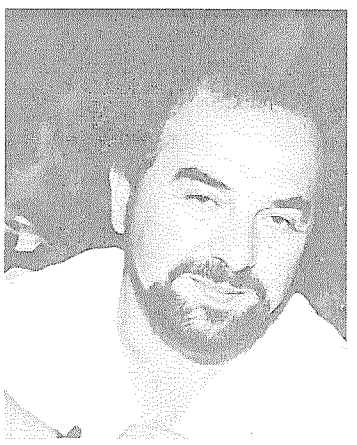

Στις 25 Σεπτέμβρη συμπληρώθηκε ένας χρόνος από τον τόσο πρόωρο χαμό του μικρότερου, αγαπημένου μου αδελφού και φίλου Γιώργου Πολίτη. Είναι πράγματι δύσκολο να καταλάβει και να αντέξει κανείς τέτοιες πραγματικότητες. Ο Γιώργος ήταν και θα παραμείνει στην ψυχή μας ένα χαμογελαστό παιδί με μεγάλη καρδιά, που κράτησε περισσότερο από πολλούς τις ρίζες του και που έδωσε ότι μπορούσε στο κοινωνικό σύνολο, το τοπικό, αλλά και το ευρύτερο.

Πίστευε πάντα στις δημοκρατικές αξίες, στην ελευθερία του λόγου, στη συμμετοχή στα κοινά - όχι ex-officio - αλλά και στη στήριξη των πιο αδυνάτων. Χωρίς καμιά μουσική εκπαίδευση, έπαιρνε την κιθάρα και με το τραγούδι του συνέπαιρνε όλη την παρέα σ' ένα ατέλειωτο ταξίδι στις μελωδίες του ελληνικού τραγουδιού. Από την πρώτη του ποιητική αναζήτηση στα δεκατέσσερά του αναπολώ το δίστιχο του, «Αγρότη ξώμαχε της γης, βγες από τη νύστα της υποταγής».

Επεχείρησε σ' αυτό που του άρεσε (οινολογία, οινοποιία) και σχεδόν πέτυχε σε μια δύσκολη αγορά, με έδρα τη γενέτειρα του και αυτό τον γέμιζε περηφάνια. Ο χρόνος που του δόθηκε όμως ήταν πολύ λίγος. Για μας, τους πιο κοντινούς του, είναι πόνος και θύμηση. Όμως και οι συμπατριώτες που με λεωφορεία και μαζί με τους παπάδες παραβρέθηκαν στην ακολουθία της εκφοράς στην Αργυρούπολη, τον τίμησαν με τον καλλίτερο τρόπο και τους ευχαριστώ.

Από μέρους μου, ευχαριστώ «τα Κανδυλιώτικα» που φιλοξένησαν το άρθρο της Γιάννας της Ντεουντάκη που αναφερόταν στον Γιώργο, καθώς και τη δική σου μικρή αναφορά με τη φωτογραφία του Γιώργου από τα παιδικά σας χρόνια.

Ευχαριστώ
Μιχάλης Πολίτης

Υ.Γ. Τέλος δεν μπορώ να μην αναφερθώ στον επίσης πρόωρο χαμό το Στέλιου. Τα θερμά μου συλλυπητήρια στους δικούς του.

ΓΙΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ
(Στη μνήμη του φίλου και συνάδελφου Γιώργου Πολίτη)

Είναι κάτι φορές, οι γιορτές, η γιορτή κρασιού... Όχι, δεν πάει το μυαλό μου στον Διόνυσο, σε βακχικές τελετές κλπ. είναι κάτι γιορτές που δεν ξαναγίνονται, δεν θα ξαναγίνουν πια. Η «δική μου» γιορτή κρασιού, δεν θα ξαναγίνει. Η προπέρσινη, σ' ένα μικρό οινοποιείο, σε μια άκρη της Μαντινείας, στου Γιώργου.

Επισκέψεις στα οινοποιεία, ήτανε το πρόγραμμα. Πήγαμε στη μία. Και φύγαμε στη μία. Και μαζεύτηκαν πολλοί και πίναμε και τραγουδάγαμε και γελάγαμε και χορεύαμε... Ξεχείλιζαν το γέλιο κι η χαρά, κι όλα έβγαιναν απ το πρόσωπο του Γιώργου. Άρχοντας σωστός, αρχαίος βασιλιάς, ακτινοβολούσε ενέργεια πραγματικής γιορτής... Μας μάγευε... Και να οι μεζέδες και τα κρασιά και να το τραγούδι και να ο χορός... Και να η κιθάρα του Γιώργου, να βγάζει την ψυχή του, να ξορκίζει τους καημούς και τα βάσανά του κόσμου... Καθήστε ρε παιδιά μη φεύγετε, κι απάνω που λέγαμε να φύγουμε, άντε πάλι απ' την αρχή... Κι απάνω που σηκωνόμασταν, άντε κι άλλο ένα, στην υγειά μας, κι εκεί που λέγαμε δεν πάει άλλο, να σου και το κλαρίνο που 'χε ειδοποιήσει, ο Γιώργος... Περασμένα μεσάνυχτα, μαγική νύχτα... Γιορτή κρασιού!!!! Όχι, δεν θα ξαναγίνει γιορτή κρασιού. Δεν θα ξαναπάμε στη μία. Γιατί λείπει ο Γιώργος... Δεν θα είναι εκεί ο Γιώργος για να πάμε, στη μία...

Σεπτέμβρης 2005-10-05

ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

του ΦΑΝΗ Σ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ - ΜΠΛΟΥΤΑ

Α. Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ Κ. ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΝΔΥΛΑ

Την 7 Αυγούστου 2005 ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Πέτρος ΤΑΤΟΥΛΗΣ επισκέφθηκε το χωριό μας, όπου ανακοίνωσε προς τους παρευρεθέντες κατοίκους και με την παρουσία του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου Κων/νου Δρόσου τα παρακάτω: Με ενέργειές του προς την Πολιτεία εγκρίθηκε το ποσόν 400.000 ευρώ (όπως μου είπε ο Πρόεδρος του Τ.Σ.) για τη διάνοιξη και καθαρισμό κατά μήκος και πλάτος όλων των χαντακιών του κάμπου, που ως γνωστόν έχουν να καθαρισθούν από τότε που κατασκευάσθηκαν, περί τα 23 δηλαδή χρόνια πριν. Η έναρξη των εργασιών θα καθορισθεί από τις Τεχνικές Υπηρεσίες του Νομού Αρκαδίας και με τη συνεργασία του Δημάρχου μας (Λεβιδίου) Ορχομενού. Ως προς την έναρξη εργασιών και πορεία του έργου, θα ακολουθήσει σαφής ενημέρωση.

Εκ μέρους των κατοίκων προς τον Αξιότιμον ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ κ. Πέτρον ΤΑΤΟΥΛΗΝ, ΘΕΡΜΕΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ. Οι συγχωριανοί μου πάντα συνεπείς αναγνωρίζουν τους Πολιτικούς που συμβάλλουν με έργα για την πρόοδον του χωριού και κατ' επέκταση των κατοίκων του. Ποτέ δεν υπήρξαν αγνώμονες.

Β. ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΑΣ «ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»

Όπως κάθε χρόνο έτσι και εφέτος 2005 την παραμονή της Παναγίας, αλλά και την επόμενη εγένετο θεία λειτουργία. Πολλοί άνθρωποι ανέβηκαν για να προσκυνήσουν με ευλάβεια στην χάρη της, να λειτουργηθούν, να εκπληρώσουν κάποιο ΤΑΜΑ ή και για κάποια βάπτιση. Η Εορτή της Παναγίας είναι το δεύτερο ΠΑΣΧΑ των απανταχού Ελλήνων, όπου και να βρίσκονται στεριά ή θάλασσα. Η ιδιαίτερη αγάπη προς το πρόσωπο της Παναγίας είναι ολοφάνερη σε όλα τα χριστιανικά κράτη της Μεσογείου, ακόμη και στην Πόλη υπάρχουν πιστοί ιδίως Μάνες.

Η Παναγία θεωρείται σύμβολο της Μάνας, της Μητρότητος, της αγνότητας, της συμπόνιας, της Μεγάλης αγάπης, αλλά και ελπίδας.

Στην Παναγία εναποθέτουμε κάθε αίτημά μας, για υγεία προσωπική, οικογενειακή. Ακόμη και σε κάποιο «δίλημμα» στη ζωή μας επικαλούμεθα την βοήθειά της: «Βόηθα Παναγία μου», και πάντα έρχεται αρωγός. Η Παναγία τιμήθηκε όσο κανένα άλλο πλάσμα πάνω στη γη. Στις Ορθόδοξες Εκκλησίες ανά τον κόσμο και Ελλαδικό χώρο την ημέρα αυτήν πλήθος πιστών κατακλύζουν τους Ναούς για να εκφράσουν τον μεγάλο σεβασμό προς την Μεγαλόχαρη, ψάλλοντας το τροπάριο της Κοίμησής της.

«Εν τη γεννήσει την παρθενίαν εφύλαξας, εν τη κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλειπες Θεοτόκε, μετέστης προς την ζωήν, μήτηρ υπάρχουσα της ζωής και ταις πρεσβείας ταις σαις λυτρουμένη εκ θανάτου τας ψυχάς ημών».

Εφέτος ήλθαν πολύ περισσότεροι ξενιτεμένοι μας από Αμερική, Καναδά, Αυστραλία, Ν. Αφρική, αρκετοί από Αθήνα, Κορινθία ως και από τα γύρω χωριά.

Συνάντησα και εγνώρισα από κοντά πολλούς συγχωριανούς και φίλους, μετά από πολλά χρόνια. Τους ευχαριστώ όλους για τα καλά τους λόγια και τις ευχές τους.

Εύχομαι να ξανασυναντηθούμε με υγεία και πάλι στην γενέτειρα Κανδύλα στην εορτή της Μεγαλόχαρης.

Γ. ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΜΑΣ

Η Σεβαστή, αξιαγάπητη και λίαν ολιγομίλητη ΗΓΟΥΜΕΝΗ ΜΑΣ Ανθίμη μετά των ισαξίων γεροντισσών - μοναχών Παρθενίας και Σαλώμης πραγματοποίησαν αξιόλογα έργα στο Μοναστήρι με πολύ - πολύ κόπο και μεγάλη οικονομία.

1. Ετοποθετήθηκαν πλακάκια σε όλη την βεράντα - ταράτσα του Μοναστηριού, εκτάσεως 300 τ.μ. περίπου.

2. Κατασκευάσθηκε καινούργια σκεπή, πολύ ωραία στο «Αρχονταρίκι» και έγιναν διάφορες επισκευές σε άλλους χώρους, ναό, κελιά, σκάλες.

3. Ασπρίσθηκε όλη η πρόσοψη του κτηρίου, εργασία πολύ δύσκολη και επικίνδυνη, λόγω της μη ύπαρξης στηριγμάτων. Συγχαρητήρια στον Αναστάσιο και Μαρίνα Φωτοπούλου, που με κίνδυνο της ζωής τους πραγματοποίησαν αυτή την εργασία. Πέρα από την αξία των υλικών που ήταν αρκετά, είναι άθλος να μεταφερθούν όλα τα υλικά στα χέρια στον ώμο, ανεβαίνοντας τα 166 σκαλοπάτια και αρκετά πλατύσκαλα.

Αγαπητοί μου συγχωριανοί όπου και να βρίσκεστε, η Μονή μας δεν έχει κανένα εισόδημα. Οι Μοναχές μας διάγουν βίο λιτοδίαιτο, δεν ζητούν από κανένα μας τίποτα. Όπως πληροφορήθηκα υπάρχουν πολλές ανάγκες για την συντήρηση των κτηριακών εγκαταστάσεων στο Μοναστήρι και Μετόχι. Ας συμβάλλουμε, ο καθένας μας κατά δύναμιν και με τον οβολό μας, αθόρυβα για τον Ιερό αυτό σκοπό. Για να χαιρόμεθα όλοι μας το Μοναστήρι για την μεγάλη προσφορά του στον Ιερό αγώνα του 1821. Εκεί γράφτηκε η Μεγάλη Ιστορική Νίκη κατά του Ιμβραήμ την 19 Ιουλίου 1826. Οι 160-165 προγόνοι μας, στο ΜΠΟΥΡΤΖΙ, ΚΡΑΤΗΣΑΝ ΨΗΛΑ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ, ΤΗΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΗΓΟΥΜΕΝΟ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟ (Βλέπε ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΝΔΥΛΑ σελ. 45 να μην το χάσετε).

Δ. ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Το πανηγύρι για το χωριό μας είναι μία κορυφαία καλοκαιρινή εκδήλωση και πάντα την περιμένουμε όλοι μας με χαρά. Η επιτυχία εξαρτάται από την οργάνωση, το σέρβις και από το μουσικό συγκρότημα - ορχήστρα. Εφέτος ήταν αρκετά υποτονικό και συγκεκριμένα ελάχιστοι χόρεψαν και αυτοί ήταν ξένοι. Την επομένη βραδιά χόρεψαν μερικοί τις πρωινές ώρες.

Όπως πληροφορήθηκα η αιτία ήταν και είναι η χαρτούρα - έχω γράψει στα Κανδυλιώτικα.

Η χαρτούρα από ό,τι γνωρίζω έχει καταργηθεί σε όλη την Ελλάδα. Μέσα σε όλα τα έξοδα που έχει το κατάστημα να προσθέσει και τα επιπλέον έξοδα της ορχήστρας. Με την έναρξη του προγράμματος ο ίδιος ο καταστηματάρχης να ανακοινώσει στον κόσμο ότι η ορχήστρα είναι πληρωμένη, οπότε οι χοροί θα είναι όσους χωράει η πίστα ακόμη και έξω από την πλατεία. Όλος ο κόσμος θα ξεφαντώσει. Ελπίζω σύντομα να γίνει αυτό προς ίδιον όφελος των καταστημάτων. Ίδωμεν.

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ

(όπως τη βλέπει ένας απλός άνθρωπος)

Γίνεται σεισμός και όλη η Γη τρέμει
και ο κόσμος φοβάται την ακρίβεια
αυτόν τον αιώνα πού θα την πάτε;

Και ο Θεός όπως τα βλέπει από ψηλά
πού το πάτε, πού το πάτε,
και αυτός την εφοβάται.

Και ο άνθρωπος τώρα έχει πολλά
στη ζωή προβλήματα και δεν μπορεί
την ζωή του άλλο να τη ζήσει.

Και όλο με κάρτες στην τσέπη του γυρίζει.

Μιχάλης Δημητρόπουλος

ΛΥΣΗ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΠΑΡΑΤΟΡΗΣΑ. 2. ΑΝΕΜΟΛΟΓΟΙ. 3. ΡΑΠΩΜΑ - ΕΙΣ. 4. ΑΓΑ - ΑΛΕΣΜΑ. 5. ΒΕΣΤΙΑΡΙΟ. 6 ΛΓ - ΓΑΜΑ. 7. ΑΑ - ΑΞΙΟΣ. 8. ΝΟΓΑΕΙ - ΛΑ. 9. ΑΔΩΝΙΝ - ΟΡΟ. 10. ΠΑΡΑΠΙΝΩ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΠΑΡΑΒΓΑΙΝΩ. 2. ΑΝΑΓΕΛΑΕΙ. 3. ΡΕΠΑΣ - ΑΝΩ. 4. ΩΜΑ - ΤΡΑΓΩΝ. 5. ΤΟΜΑΙ - ΞΟΔΙ. 6. ΟΛΑΛΑ - ΠΑΝΙ. 7. ΟΡ - ΕΡΓΟ. 8. ΗΓΕΣΙΑΣ - ΟΡ. 9. ΜΟΜΙΟΣ (το ορθόν είναι Μόμμιος) - ΑΡΑ. 10. ΑΙΣΑ - ΠΟΛΛΑ.

ΟΙ ΚΑΝΤΥΛΑΙΟΙ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Μελβούρνη. Συμπατριώτες της Αυστραλίας σε διήμερη εκδρομή (φωτογραφία της Προέδρου του εκεί Συλλόγου κ. Έφης Πανοπούλου-Παλαιολόγου)

ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Μετά τον αδόκητο θάνατο του Αντιπροέδρου του Συλλόγου μας Στυλιανού Π. Ξηρογιάννη, το Διοικ. Συμβούλιο ανασυγκροτήθηκε σε σώμα, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Καταστατικού, με την ακόλουθη σύνθεση:

Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου Πρόεδρος
Βασίλειος Γ. Προκόπος Αντιπρόεδρος
Αθηνά Γιαννιά - Οικονομοπούλου Γραμματέας
Νικόλαος Χαρ. Δούκας Ταμίας
Κων/ντίνα Π. Δεληγιάννη Μέλος
Ουρανία Δάλκου - Φασουλή Μέλος και
Παναγιώτης Δ. Κωστούρος Μέλος

ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟ

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΝΔΥΛΑΣ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΙΚΟ

Πολλά παράπονα εκφράστηκαν το καλοκαίρι από ντόπιους και επισκέπτες για τα τηλέφωνα.

Πράγματι το Κέντρο της Κανδύλας βγαίνει πολλές φορές εκτός ενεργείας. Δεν ξέρουμε τι φταίει.

Παρακαλούμε το Δήμο, να προβεί στις δέουσες ενέργειες με έγγραφό του προς τον ΟΤΕ, εάν ήδη δεν το έχει κάνει αυτό, για να μας εξηγήσει γιατί γίνονται μόνο με τα τηλέφωνα της Κανδύλας οι διακοπές, συχνά πυκνά και μάλιστα από τότε που το κέντρο έγινε ψηφιακό και να αποκαταστήσει την κανονική λειτουργία του Κέντρου.

ΠΑΝΟΣ Χ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ

Ανακοινώνεται από την Επιτροπή Εξωραϊσμού του Νεκροταφείου του χωριού μας ότι έλαβε τις παρακάτω προσφορές.

1. Από το ζεύγος Κωνσταντίνου και Μαρίας Χουντάλα Τορόντο Καναδά, εις μνήμη των γονέων τους Βασιλείου-Φανής Χουντάλα και Κωνσταντίνου-Ευδοκίας Οικονομοπούλου δολάρια Καναδά 200 (129,70 Ευρώ).

2. Από τον Σύλλογο του χωριού μας «Των εν Αθήναις και Απανταχού Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» εις μνήμη:

α. του αντιπροέδρου του Συλλόγου Στέλιου Π. Ξηρογιάννη Ευρώ 150

β. επίσης του πρώην μέλους του Δ.Σ. του Συλλόγου Χρίστου Γ. Κανδαλέπτα Ευρώ 150.

Η Επιτροπή ευχαριστεί θερμώς τους παραπάνω και παρακαλεί όλους τους Κανδυλιώτες να προσφέρουν τον οβολό τους για την περάτωση του όλου έργου του εξωραϊσμού. Προσφορές μπορούν να στέλνουν στο μέλος της Επιτροπής κ. Αναστάσιο Κ. Οικονομόπουλο, Κουρτίου 29 ΤΚ 11147 Γαλάτσι, τηλ. 210-2911193.

Εκ της Επιτροπής

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΚΑΝΔΥΛΑΙΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ ΣΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ο συμπατριώτης μας Κωνσταντίνος Ηλία Κοσμάς, αριστούχος της Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών, διπλωματούχος διδακτορικού, με άριστα, στην Καρδιολογία και Επίκουρος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Cornell των ΗΠΑ με πλήρεις ειδικεύσεις στην Παθολογία και Καρδιολογία στην Ελλάδα και Αμερική ασκεί το λειτούργημά του ως Καρδιολόγος στη Νέα Υόρκη και διατηρεί γραφεία στην Astoria (τηλ. 001-718-7777742) και στο Bayside (τηλ. 001-718-4233355). Συνεργάζεται μονίμως με το New York Hospital Queens.

Όποιος Συμπατριώτης και φίλος χρειασθεί τη βοήθειά του και τις ιατρικές γνώσεις του είναι διατεθειμένος να τις προσφέρει απλόχερα, κατόπιν συνεννόησης στα πιο πάνω τηλέφωνα.

ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΑ ΙΕΡΕΑ

Λεβίδιον 4/8/2005

Προς

τον κ. Παναγιώτην Χ. Ευσταθίου Πρόεδρον Διοικ. Συμβουλίου του Συλλόγου Κανδυλιωτών Αθηνών

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε μετά των συνεργατών σας

Υγιαίνετε, χαίρετε.

Την εν Κυρίω χαράν και ευλογίαν έχω δι' Υμάς και τας ευλογημένας οικογενείας σας.

Με μεγάλη χαρά έλαβα και διάβασα την εφημερίδα σας (Κανδυλιώτικα Νέα).

Σας ευχαριστώ θερμώς και σας εύχομαι όπως ο Πανάγαθος Θεός σας στηρίζει, σας φωτίζει και σας σκεπάζει με την χάριν του, για να επιτελείτε το θεάρεστον, θαυμαστόν και καρποφόρον έργο σας για τους συμπατριώτες σας και γενικότερα το χωριό σας την ευλογημένην Κανδύλα, που και εγώ εξυπηρέτησα 25 ολόκληρα χρόνια στην εξομολόγηση και τρία χρόνια το Μοναστήρι, την Παναγία μας, 1942-1945 στα χρόνια εκείνα τα μαύρα τα σκοτεινά.

Σας ευχαριστώ και πάλιν αγαπητέ μου και σας εύχομαι διά μίαν ακόμα φοράν καλήν επιτυχίαν στο έργο σας.

Ο Θεός μαζί σας.

Μετ' ευχών και βαθείας εκτιμήσεως
Ιερεύς Ιωάννης Κατσαρός